

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1649, 27 Νοέμβρη 2024 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

10 ΔΙΣ ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΤΟΚΟΥΣ ΔΙΝΕΙ Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Να σπάσουμε τα δεσμά του χρέους

20/11, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Κλιμάκωση πολέμου στην Ουκρανία ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ ΤΩΡΑ!

σελ. 5

Αντίσταση στη βία κατά των γυναικών

σελ. 18, 19

Η κατάθεση του προϋπολογισμού στη Βουλή είναι μια χυδαία πρόκληση από τη μεριά της κυβέρνησης ενάντια στον κόσμο που βγήκε στους δρόμους στην Πανεργατική απεργία της περασμένης Τετάρτης. Είναι πρόκληση και σαν πολιτικός χειρισμός και σαν οικονομικό περιεχόμενο.

Πολιτικά, η κυβέρνηση διάλεξε να κάνει την κατάθεση του Προϋπολογισμού στη Βουλή τη μέρα της Πανεργατικής απεργίας. Υπολόγιζε ότι με αυτόν τον τρόπο στέλνει μήνυμα ότι αψηφά τις διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος. Στην πράξη, όμως, αυτό που πέτυχε είναι να εξαργιώσει τους απεργούς, καθώς ο προϋπολογισμός επιβεβαιώνει πόσο ψεύτικη είναι η κυβερνητική προπαγάνδα που λέει ότι «Λεφτά δεν υπάρχουν».

Τα οικονομικά στοιχεία είναι συντριπτικά. Σύμφωνα με τα όσα έστειλε στη Βουλή ο Χατζηδάκης, για το 2024 «Η εκτίμηση για τις δαπάνες τόκων σε ακαθάριστη δημοσιονομική βάση ανέρχεται σε 9.900 εκατ. ευρώ, αυξημένη κατά 1.100 εκατ. ευρώ σε σχέση με τον στόχο του προϋπολογισμού».

(Πηγή: Σχέδιο προϋπολογισμού 2025)

Συνέχεια στη σελ.3

Η περίοδος «Κασσελάκη» έκλεισε οριστικά για τον ΣΥΡΙΖΑ την περασμένη Κυριακή, με την εκλογή του Σωκράτη Φάμελλου στην προεδρία του κόμματος. Αλλά η κρίση που έχει χτυπήσει την μέχρι πριν από λίγες ημέρες «αξιωματική αντιπολίτευση» δεν έχει πει ακόμα την τελευταία της λέξη. Ούτε καν την προτελευταία.

Η εκλογική διαδικασία, γράφουν τα ΜΜΕ, ήταν σύμφωνα με «κομματικές πηγές» μια μεγάλη επιτυχία.

Το πρώτο στοιχείο αυτής της «επιτυχίας» ήταν η συμμετοχή, που ξεπέρασε τις προσδοκίες. «Μια συμμετοχή περί τις 60.000 θα έφερνε χαμόγελα τη Δευτέρα στην Κουμουνδούρου» έγραφε την Κυριακή η Καθημερινή (που κανένας δεν μπορεί να κατηγορήσει ότι στηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ). Τελικά προσήλθαν στις κάλπες πάνω από 70 χιλιάδες. Από αυτές τις 70 χιλιάδες, οι 11 χιλιάδες ήταν νέοι ψηφοφόροι, που δεν είχαν εγγραφεί σε κάποια από τις προηγούμενες ψηφοφορίες στον κατάλογο των μελών του κόμματος, ένα γεγονός που δείχνει, υποτίθεται, τη δυναμική που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ μετά την εκδίωξη του Κασσελάκη, μέσα στην κοινωνία.

Το δεύτερο στοιχείο των πανηγυρισμών ήταν η ίδια η εκλογική διαδικασία που κύλησε ήρεμα και ομαλά - μια εικόνα πολύ διαφορετική από τις εικόνες της έντασης, των καταγγελιών και των συγκρούσεων των προηγούμενων ημερών και εβδομάδων. Σε μια συμβολική κίνηση «σοβαρότητας» και «ενότητας» ο Πάυλος Πολάκης, αποδέχτηκε από την πρώτη Κυριακή τη νίκη του Φάμελλου, παρόλο που τυπικά δεν είχε πάρει την απόλυτη πλειοψηφία και η διαφορά μεταξύ τους ήταν μικρή (ο Φάμελλος πήρε 49,4% και ο Πολάκης 43,5%). «Θα είμαι εδώ», είπε, αφού συνεχάρη πρώτα τον Φάμελλο για τη νίκη του, «θα είμαι παρών στην επόμενη μέρα ... στρατιώτης της παράταξης... (για) να ανοίξουμε έναν άλλο δρόμο για την κοινωνία, για αλλά και τα παιδιά μας».

Το τρίτο στοιχείο της «επιτυχίας» ήταν η εμφάνιση του Αλέξη Τσίπρα - που προσήλθε στο εκλογικό του τμήμα για να ψηφίσει και αυτός για τον νέο πρόεδρο του κόμματος. Στο debate των τεσσάρων υποψηφίων προέδρων που είχε γίνει λίγες ημέρες πριν ο Φάμελλος είχε χαρακτηρίσει «παράλογες» τις επιθέσεις του ΣΥΡΙΖΑ της εποχής του Κασσελάκη σε βάρος του Τσίπρα. Και ο Τσίπρας δυο μέρες πριν τις εκλογές είχε, έμμεσα, επιτεθεί στον Κασσελάκη, λέγοντας ότι η «λατρεία της εικόνας... έχει διεισδύσει και στο στρατόπεδο της προόδου». Η προσέλευσή του στο εκλογικό κέντρο θεωρήθηκε σαν μια άμεση δήλωση υποστήριξης του κόμματος στην κόντρα του με τον έκπτωτο πρόεδρο.

Ο Κασσελάκης είναι παρελθόν για

Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ

Ο Κασσελάκης έφυγε, η δεξιά προσαρμογή είναι μόνιμη...

τον ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά όλα αυτά που τον έφεραν πριν από ενάμιση περίπου χρόνο στην ηγεσία του κόμματος συνεχίζουν να είναι παρόντα. Και θα συνεχίσουν, όπως όλα δείχνουν, να καθορίζουν τη φυσιογνωμία, την πορεία και το μέλλον ενός κόμματος που κατάφερε πριν από μόλις δέκα χρόνια να μετατραπεί στον εκλογικό εκφραστή των ελπίδων εκατομμυρίων ανθρώπων που πάλευαν ενάντια στην κρίση και τα μνημόνια.

Πρώτα απ' όλα παραμένουν στον ΣΥΡΙΖΑ οι άνθρωποι που στήριξαν τον Κασσελάκη -ακόμα και όταν διέγραφε τους παλιούς τους συντρόφους, μιλούσε για «μαύρα ταμεία», ψήφιζε τις στρατιωτικές δαπάνες του Μητσοτάκη και υιοθετούσε αντιδραστικές θέσεις. Ο Πολάκης έκανε την αυτοκριτική του, όχι γιατί είχε στηριχτεί στην προεδρία του κόμματος έναν μάνατζερ που δεν είχε καμιά σχέση με την Αριστερά αλλά «για την εμπιστοσύνη που του είχε δείξει», γιατί είχε πιστέψει ότι δεν είχε πια σχέσεις με «15, 16, 26 εταιρείες που είχε φτιάξει ... από το 2014 μέχρι το 2022 που είναι όλες εξωχώριες... Ναι έπρεπε να το έχω ψάξει».

Ανεξαρτητοποιήσεις

Την Πέμπτη, τέσσερις ημέρες πριν τις εκλογές για την ανάδειξη του νέου προέδρου του κόμματος η Θεοδώρα Τζάκρη και η Γιώτα Πούλου, δυο βουλευτίνες με στενές σχέσεις με τον Κασσελάκη έστειλαν στο προεδρείο της Βουλής δηλώσεις ανεξαρτητοποίησης. Τέσσερις ακόμα (Πέτρος Παππάς, Αλέξανδρος Αυλωνίτης, Κυριακή Μάλαμα και Ραλλία Χρηστίδου) είχαν αποχωρήσει λίγο νωρίτερα ενώ διάφοροι παραμένουν ακόμα στον ΣΥΡΙΖΑ, είτε γιατί θεωρούν ότι δεν έχει έρθει ακόμα η κατάλληλη στιγμή, είτε από καθαρή ιδιότητα (περιμένοντας τα πρώτα γκάλοπ).

Οι βουλευτές αυτοί δεν μπόηκαν στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ επί Κασσελάκη. Μπόηκαν την εποχή που δεν είχε χαθεί ακόμα η «σοβαρότητα» -την οποία υπόσχεται τώρα ο Φάμελλος να αποκαταστήσει. Είχαν μπει στα ψηφοδέλτια το 2019, την εποχή που πρόεδρος του κόμματος ήταν ακόμα ο Αλέξης Τσίπρας και ο

Κασσελάκης και Τσίπρας. Φωτό: Τατιάνα Μπόλλαρη/Eurokinissi

Τσίπρας και Καμμένος. Φωτό: Reuters

ΣΥΡΙΖΑ ήταν ακόμα ενιαίος.

Πολλοί από αυτούς (είτε σκοπεύουν να μείνουν, είτε σκοπεύουν να φύγουν) έχουν, όπως και ο Κασσελάκης, από καμιά ως ελάχιστη σχέση με την Αριστερά. Ο Βασίλης Κόκκαλης ήταν μέχρι το 2019 βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων (ΑΝΕΛ) -μιας ακροδεξιής διάσπασης της Νέας Δημοκρατίας με την οποία συγκυβερνούσε ο ΣΥΡΙΖΑ στο μεγαλύτερο διάστημα που ήταν στην εξουσία. Τον Ιανουάριο του 2019 ο Πάνος Καμμένος, ο αρχηγός των ΑΝΕΛ, τον διέγραψε από μέλος της κοινοβουλευτικής ομάδας. Στις εκλογές του Ιουλίου του 2019 εκλέχτηκε βουλευτής με τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Ευάγγελος Αποστολάκης ήταν, πριν

εκλεγεί βουλευτής Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ, ναύαρχος του Πολεμικού Ναυτικού, αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, αρχηγός Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας και υπουργός Άμυνας. Το καλοκαίρι του 2021 ο Μητσοτάκης του προσέφερε μια θέση στο υπουργικό του Συμβούλιο -την οποία τελικά, είναι αλήθεια, δεν αποδέχτηκε.

Ο σημερινός ΣΥΡΙΖΑ είναι το προϊόν της «διεύρυνσης» που επιχειρήσε -και επιχειρεί- η ηγεσία του από την εποχή του Αλέξη Τσίπρα μέχρι σήμερα προς τον «μεσαίο χώρο». Το ίδιο το debate των τεσσάρων υποψηφίων προέδρων ήταν αποκαλυπτικό. Ο Φάμελλος επιτέθηκε στην πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση

του Μητσοτάκη σε σχέση με το ουκρανικό όχι γιατί στηρίζει την πολεμοκάπηλη πολιτική του ΝΑΤΟ που σπρώχνει τον πλανήτη ολοένα και πιο κοντά στον πυρηνικό όλεθρο, αλλά γιατί ... αδυνάτισε την άμυνα της χώρας παίρνοντας τα τανκς από τα νησιά για να τα στείλει στην Ουκρανία. Όσο για τη συμμαχία με το Ισραήλ, το βασικό πρόβλημα, κατά την άποψή τους, δεν είναι η γενοκτονία της Γάζας αλλά η υπονόμευση των φιλικών μας σχέσεων με τις αραβικές χώρες. Αυτό που επείγει δεν είναι η υπεράσπιση της ειρήνης αλλά η «αδέσμευτη εξωτερική πολιτική» της χώρας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πάσχει σήμερα από την ίδια «ασθένεια» που έχει χτυπήσει όλα σχεδόν τα «κεντροαριστερά» κόμματα του πλανήτη: είναι ένα μεταρρυθμιστικό κόμμα που έχει ξεμείνει από μεταρρυθμίσεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ανέβηκε στην εξουσία το 2015 με την αυταπάτη ότι θα μπορούσε με ένα «μετριοπαθές» πρόγραμμα να γεφυρώσει τις αντιθέσεις ανάμεσα στους «από πάνω» και τους «από κάτω», με μια πολιτική αμοιβαίων υποχωρήσεων που θα ήταν τελικά προς «όφελος όλων». Αλλά πολύ γρήγορα ανακάλυψε ότι οι «από πάνω» δεν είχαν καμιά διάθεση να κάνουν την οποιαδήποτε υποχώρηση - το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν να συντρίψουν με κάθε μέσο τους «από κάτω» που είχαν την αυθάδεια να ψηφίσουν μαζικά το λάθος κόμμα.

Οι «θεσμοί της δημοκρατίας» αντί να υπερασπίζονται τη «δημοκρατία» υπερασπίζονταν απλά την εξουσία των πλούσιων και των ισχυρών. Λίγες μόνο ημέρες μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον Τσίπρα τον Γενάρη του 2015 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έκλεισε τη στρόφιγγα της χρηματοδότησης προς τις ελληνικές τράπεζες. Μέσα στους μήνες που ακολούθησαν δεν υπήρξε ούτε ένας «θεσμός» που να μην στράφηκε ενάντια στην κυβέρνηση: οι νόμοι που ψήφιζε η Βουλή κρίνονταν αντισυνταγματικοί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, Η Τράπεζα της Ελλάδας σε συνωμοσία με την Κομισιόν και την ΕΚΤ έσπρωξε την οικονομία στα Capital Controls. Στο τέλος ο ΣΥΡΙΖΑ προσαρμόστηκε. Εγκατέλειψε τα οράματα και τις αυταπάτες, αγνόησε το δημοψήφισμα, ψήφισε το τρίτο μνημόνιο και διέγραψε όσους διαφωνούσαν. Σοβαρεύτηκε.

Η περίοδος του Κασσελάκη ήταν μια τραγωδία. Αλλά η επιστροφή στην «σοβαρότητα» που υπόσχεται τώρα ο Φάμελλος δεν είναι παρά επιστροφή στο μηδέν. Το πρόβλημα του ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν μόνο ο Κασσελάκης: ήταν η προσκόλληση στον «κοινοβουλευτικό δρόμο» -μια προσκόλληση σε ένα δρόμο που φαίνεται, δια γυμνού οφθαλμού, πλέον ξεκάθαρα ότι είναι κλειστός.

Σωτήρης Κοντογιάννης

20/11, Πανεργατική απεργία, Αθήνα.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Η Πανεργατική απεργία στις 20 Νοέμβρη ήταν μεγάλη, πετυχημένη και μαζική. Ένωσε όλους τους χείμαρρους αντίστασης του φθινοπώρου σε ένα μεγάλο απεργιακό ποτάμι ενάντια στην κυβέρνηση και την εγκληματική της πολιτική. Το επόμενο βήμα για όλους και όλες που θέλουμε να νικήσουν οι αγώνες μας και να δικαιωθούν οι διεκδικήσεις μας είναι η απεργιακή κλιμάκωση με νέα πανεργατική απεργία στις 12 Δεκέμβρη που συζητιέται στη βουλή ο προϋπολογισμός.

Η απεργία στις 20 Νοέμβρη είχε κεντρικές διεκδικήσεις, τις αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, τη χρηματοδότηση της Υγείας, της Παιδείας και της Πρόνοιας, ενάντια στις καταστροφικές πολιτικές της ΝΔ. Αντί γι' αυτό, η κυβέρνηση φέρνει στη Βουλή στις 11 Δεκέμβρη, για να ψηφιστεί την Κυριακή 15/12, έναν προϋπολογισμό που δίνει μισό εκατομμύριο ευρώ καθημερινά για να δολοφονεί Παλαιστίνιους η φρεγάτα στο πλάι του σφαγέα Νετανιάχου και μοιράζει εκατομμύρια στους πλούσιους φίλους της. Γι' αυτό χρειαζόμαστε ένα νέο απεργιακό κύμα, όπως αυτό του Οκτώβρη, και νέα πανεργατική απεργία για να μην αφήσουμε να ψηφιστεί ο καταστροφικός προϋπολογισμός, γιατί έτσι θα δικαιωθούν οι διεκδικήσεις μας.

Αυτή είναι μια ρεαλιστική προοπτική. Κατ' αρχάς γιατί η εργατική τάξη είναι ξεσηκωμένη σε όλους τους χώρους. Φτάσαμε στην πανεργατική έχοντας προηγηθεί ένα απεργιακό κύμα σε δεκάδες κλάδους. Οι Υγειονομικοί για τη σωτηρία του ΕΣΥ και οι εκπαιδευτικοί για την υπεράσπιση του Δημοσίου σχολείου. Οι εργαζόμενοι στον Τουρισμό Επισιτισμό, οι ναυτεργάτες, οι λιμενεργάτες, οι ντελιβεράδες, οι οικοδόμοι και οι καθαρίστριες των σχολείων για συλλογικές συμβάσεις και αυξήσεις στους μισθούς. Οι εποχικοί δασοπυροσβέστες για μονιμοποίηση. Και όλοι οι κλάδοι θέλουν να συνεχίσουν μέχρι τη νίκη.

Έχουμε την δύναμη να τους ανατρέψουμε

Αυτό το κύμα των αγώνων των εργαζόμενων είναι που τροφοδοτεί καθημερινά τη μαζική οργή όλης της κοινωνίας ενάντια στην κυβέρνηση και τη δολοφονική της πολιτική. Από το έγκλημα στα Τέμπη και στην Πύλο με τους 600 νεκρούς που ό,τι και να κάνουν δεν μπορούν να τα κουκουλώσουν, μέχρι την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη.

Συνέχεια στη σελ.7

Να σπάσουμε τα δεσμά του χρέους και των τραπεζιτών

Συνέχεια από τη σελ.1

Για το 2023, «Ενώ με την κατάρτιση του προϋπολογισμού προβλεπόταν ότι οι τόκοι για την εξυπηρέτηση του χρέους θα διαμορφώνονταν σε 6,13 δις. ευρώ, τελικώς το κονδύλι θα φτάσει στα 7,37 δις. ευρώ, προσυξανόμενο περισσότερο από 1,2 δις. Ευρώ (...) για το 2024 προβλέπεται ότι οι τόκοι εξυπηρέτησης του χρέους θα κινηθούν -πάνω-κάτω- στα ίδια επίπεδα με το 2023. Το προσχέδιο αναγράφει δαπάνη 7,49 δις. Ευρώ». (Πηγή: Ναυτεμπορική)

Να ένα τεράστιο «λεφτόδεντρο». Μέσα σε δυο χρόνια η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατάφερε να αυξήσει τους τόκους

που δίνει στους τραπεζίτες από 6,13 δις σε 9,9 δις ευρώ, αύξηση 61,5%!

Για τον επόμενο χρόνο, το σχέδιο Προϋπολογισμού του Χατζηδάκη λέει ότι «Η πρόβλεψη για τις δαπάνες τόκων σε ακαθάριστη δημοσιονομική βάση ανέρχεται σε 9.400 εκατ. ευρώ, μειωμένη κατά 500 εκατ. ευρώ σε σχέση με την εκτίμηση έτους 2024». Ποιος πιστεύει ότι αυτή τη φορά οι τόκοι θα μειωθούν ενώ τα προηγούμενα χρόνια ανεβαίνουν δραματικά; Κανένας!

«Πολύ υψηλό χρέος»

Ούτε οι Οίκοι Αξιολόγησης που είναι θεσμός των ίδιων των χρηματοπιστωτικών αγορών. Η Fitch αξιολόγησε την πιστοληπτική ικανότητα της Ελλάδας κρατώντας την στο BBB- με σταθερές προοπτικές. Όπως αναφέρεται στην έκθεσή της, υπάρχει «το πολύ υψηλό αν και μειωμένο χρέος, οι χαμηλές επενδύσεις, τα εξωτερικά ελλείμματα και οι κληρονομημένες υποχρεώσεις του τραπεζικού τομέα».

Ακόμα χειρότερα για τις προοπτικές μιλάει έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Σύμφωνα με τους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς «Η ΕΚΤ εκτίμησε ότι το κόστος χρηματοδό-

τησης των κυβερνήσεων μπορεί να αυξηθεί περισσότερο εξαιτίας μακροοικονομικών 'σοκ'. (...) Αναφέρει σχετικά εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι οι πληρωμές τόκων της Γαλλίας υπολογίζεται να διπλασιαστούν ξεπερνώντας το 4% του ΑΕΠ μέχρι το 2034, ενώ της Ιταλίας να αυξηθούν κατά το ένα τρίτο πλησιάζοντας το 6% του ΑΕΠ». (Πηγή: Financial Times)

Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, στην Ελλάδα οι πληρωμές τόκων βρίσκονται ήδη στο 4,2% του ΑΕΠ. Ένα «μακροοικονομικό σοκ» από αυτά που ανησυχούν την ΕΚΤ θα στείλει τους τόκους ξανά σε επίπεδα χρεοκοπίας.

Δεν έχουμε κανένα λόγο να περιμένουμε πώς θα εξελιχθούν αυτά τα σενάρια και αν θα είναι ο Μητσοτάκης ή μια επόμενη κυβέρνηση αυτή που θα πάει ξανά στο Καστελόριζο να δηλώσει «Δυστυχώς επτωχεύσαμεν». Η πάλη για να σπάσουμε τη θηλιά του χρέους είναι αναγκαία εδώ και τώρα, για να βρούμε τα λεφτά που χρειάζονται για τις ανάγκες των πολλών: για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις σε Σχολεία, Δήμους, Νοσοκομεία, για προστασία από τις περιβαλλοντικές καταστροφές.

Το εργατικό κίνημα χρειάζεται να βάλει στο πρόγραμμά του τη στάση πληρωμών για το χρέος, την κρατικοποίηση των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο, τη ρήξη με τα δεσμά της ΕΕ και της ΕΚΤ. Αυτή είναι η πρό(σ)κληση για την Αριστερά που αναζητάει το μέλλον της. Εμπρός για δυνατή επαναστατική Αριστερά που αγωνίζεται για να κάνει πράξη αυτήν την προοπτική.

Κυκλοφορεί ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

«Παύση» στον Λίβανο, κλιμάκωση στη Γάζα;

Ενώ τα διεθνή ΜΜΕ αναφέρουν ότι επίκειται συμφωνία κατάπαυσης του πυρός στον Λίβανο, το Ισραήλ συνεχίζει να ισοπεδώνει ολόκληρες περιοχές στη νότια Βηρυτού και στο νότο της χώρας. Το υπουργείο Υγείας του Λιβάνου ανακοίνωσε ότι μόνο τη Δευτέρα 25/11 οι νεκροί έφτασαν τους 31 και οι τραυματίες τους 62. Κατά την προσφιλή του συνήθεια το Ισραήλ έβγαλε διαταγή απομάκρυνσης κατοίκων από περιοχές της Βηρυτού εν αναμονή νέων πληγμάτων. Από την έναρξη του πολέμου στη Λωρίδα της Γάζας οι ισραηλινές επιθέσεις στον Λίβανο έχουν στοιχίσει τη ζωή σε 3.799 ανθρώπους, ενώ οι τραυματίες ανέρχονται σε 15.761.

Το βράδυ της Τρίτης 26 Νοέμβρη το υπουργικό συμβούλιο του Ισραήλ θα πάρει την τελική απόφαση για το σχέδιο εκεχειρίας που ο Νετανιάχου είχε βρει «καταρχάς θετικό». Αυτό το σχέδιο προβλέπει κατάπαυση πυρός για 60 μέρες και απόσυρση των ισραηλινών μονάδων από το έδαφος του νότιου Λιβάνου αλλά και του οπλισμού της Χεζμπολάχ στην περιοχή πίσω από τον ποταμό Λιτάνι περίπου 30 χιλιόμετρα από τα σύνορα. Ο λιβανικός στρατός θα αναλαμβάνει την επιτήρηση της περιοχής από το ποτάμι κα κάτω μαζί με τους «κυανόκρανους» του ΟΗΕ παράλληλα με την απόσυρση. Επίσης θα συγκροτηθεί ένας «μηχανισμός» επιτήρησης της συμφωνίας, στον οποίο δίπλα στις ΗΠΑ θα συμμετέχει -μέχρι στιγμής- και η Γαλλία.

Το Ισραήλ ζητούσε έγγραφη διαβεβαίωση ότι διατηρεί το δικαίωμα να επεμβαίνει στρατιωτικά αν εκτιμούσε ότι παραβιάζεται η συμφωνία. Αυτό το «αγκάθι», σύμφωνα με τα ρεπορτάζ, έχει ξεπεραστεί. Δεν θα δοθεί κανένα επίσημο έγγραφο, αλλά το Ισραήλ θα μπορεί να επεμβαίνει με έγκριση του «μηχανισμού». Όσο για τον λιβανικό στρατό, η κυβέρνηση της χώρας έδωσε εντολή στην αντιπροσωπεία της στον ΟΗΕ να καταθέσει αίτημα καταδίκης του Ισραήλ για τις επιθέσεις του σε λιβανικές μονάδες που στο διάστημα 17 με 24 Νοέμβρη έχουν προκαλέσει 10 θανάτους στρατιωτών.

Η πιθανή έγκριση της εκεχειρίας είναι καταρχήν προϊόν της αδυναμίας του κράτους-απαρτχάιντ να κάμψει την Αντίσταση στο νότιο Λίβανο. Οι πανηγυρισμοί για τη δολοφονία του **Νασράλα**, του ηγέτη της Χεζμπολάχ, έχουν δώσει τη θέση τους στον «προβληματισμό» για την ταπεινωτική αποτυχία των «χερσαίων επιχειρήσεων». Στην πραγματικότητα δεν έχουν καταφέρει να ελέγξουν σταθερά ούτε ένα χωριό σε βάθος δυο-τριών χιλιομέτρων στον Λίβανο και οι απώλειες μεγαλώνουν καθημερινά. Όχι μόνο αυτό, αλλά την Κυριακή 24/11 η Χεζμπολάχ εκτόξευσε 340 πυραύλους και ντρόουντ σε ένα μαζικό χτύπημα σε εγκαταστάσεις του Ισραήλ.

Η «παύση» στον Λίβανο έχει σκοπό την επικέντρωση στην κλιμάκωση της γενοκτονίας στη Γάζα. Την Τετάρτη της προηγούμενης βδομάδας, οι ΗΠΑ άσκησαν βέτο σε ακόμα ένα ψήφισμα για «άμεση και χωρίς όρους» εκεχειρία στη Γάζα που είχε κατατεθεί στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Σκούρα

Όμως κι εκεί, η δολοφονική ισραηλινή μηχανή τα έχει βρει σκούρα. Η βόρεια Γάζα είναι πλήρως αποκλεισμένη, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι είναι εγκλωβισμένοι σε εφιαλτικές συνθήκες. Ο διάσημος Αμερικανός δημοσιογράφος **Σήμους Χιρς** δημοσίευσε στις 20 Νοέμβρη στο μπλογκ του μια συγκλονιστική περιγραφή από μια «πηγή» του, μέσα στην αμερικάνικη διοίκηση. Ο τίτλος του ρεπορτάζ είναι «Αναγκαστική Εκκένωση και Καταστροφή των Στρατοπέδων»:

«Οι συνθήκες στο βόρειο τμήμα της Γάζας είναι συνθήκες Ολοκαυτώματος. Δεν χρησιμοποιούμε τη λέξη επειδή έχει μια ιδιαίτερη θέση στο δυτικό φαντασιακό και τις καρδιές, αλλά πρόκειται για ένα Ολοκαύτωμα από την άποψη της συλλογικής τιμωρίας και της απανθρωποποίησης και των τεχνικών εργαλείων. Είναι όμως ένα Ολοκαύτωμα, ογδόντα χρόνια μετά, που γίνεται εξ αποστάσεως και πάνω στα σώματα των ανθρώπων... Ένας πύραυλος ρίχνεται σε μια πυκνοκατοικημένη περιοχή με άμαχο πληθυσμό, κυρίως σκηνές, και μετά έρχονται μη επανδρωμένα αεροσκάφη για να σκοτώσουν έναν-έναν τους ανθρώπους. Δεν είχαμε μη επανδρωμένα αεροσκάφη κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά έχουμε τώρα, και η λογική είναι λίγο πολύ η ίδια».

Αυτή η ομολογία είναι ίσως η καλύτερη απάντηση σε όσους εργαλειοποιούν το Ολοκαύτωμα των Εβραίων από τους ναζί, για να συκοφαντήσουν ως «αντισημίτες» όσους στέκονται στο πλευρό της Παλαιστίνης.

Κι όμως μέσα από τα χαλάσματα η Αντίσταση στη Γάζα συνεχίζει να δίνει τις μάχες της, κι όπως αναφέρει η «πηγή» του Χιρς: «Αν ψάχνετε για ελπίδα, αυτή βρίσκεται στο γεγονός ότι οι άνθρωποι στη Γάζα δεν έχουν γίνει ζόμπι και δεν τρώνε ο ένας τον άλλον ή δεν ξεσκίζουν ο ένας τον άλλον... Υπάρχει ακόμη παραγωγή τέχνης. Και οι άνθρωποι εξακολουθούν να καλλιεργούν τρόφιμα στους καταυλισμούς. Και αυτό είναι που στοχεύει τώρα το Ισραήλ: το σθένος των προσφύγων και των καταυλισμών. Αυτοί είναι οι εχθροί του Ισραήλ. Οι Ισραηλινοί πίστευαν ότι μετατρέποντας τους ανθρώπους σε πρόσφυγες θα τους λύγιζαν. Αλλά στην πραγματικότητα τους ενδυναμώνουν».

Α.Μ.

Τη βδομάδα που πέρασε το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ICC) εξέδωσε εντάλματα σύλληψης για τον Ισραηλινό πρωθυπουργό Νετανιάχου και τον πρώην υπουργό Άμυνας Γκάλαντ για «εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου».

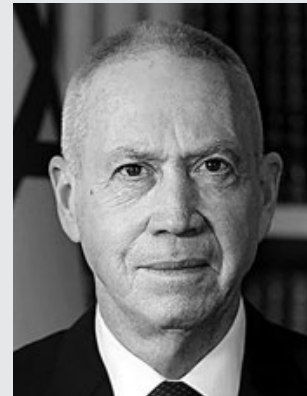
Την Πέμπτη, το ICC απέρριψε ομόφωνα την προσφυγή του Ισραήλ σχετικά με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου. Η απόφαση σημαίνει ότι τα 124 κράτη μέλη του ICC είναι υποχρεωμένα να συλλάβουν τον Νετανιάχου και τον Γκάλαντ αν πατήσουν το πόδι τους στο έδαφός τους.

Το δικαστήριο δήλωσε ότι υπάρχουν «εύλογοι λόγοι» να θεωρηθεί ότι ο Νετανιάχου και ο Γκάλαντ «φέρουν ποινική ευθύνη για το έγκλημα πολέμου της πείνας ως πολεμικής μεθόδου». Ανέφερε επίσης ότι υπήρχαν εύλογοι λόγοι να θεωρηθεί ότι «σκοπίμα και εν γνώσει τους» στέρησαν από τους αμάχους της Γάζας τρόφιμα, νερό, φάρμακα, ιατρικές προμήθειες, καύσιμα και ηλεκτρικό ρεύμα. Εντάλματα σύλληψης έχουν, σύμφωνα με τις πληροφορίες, εκδοθεί και για άλλους ενόχους της γενοκτονίας στη Γάζα.

Οι ΗΠΑ, βέβαια, έσπευσαν αμέσως να δηλώσουν ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσουν αυτά τα εντάλματα. Από κοντά και ο **Όρμπαν**, ο αντισημίτης και ακροδεξιός πρωθυπουργός της Ουγγαρίας που είναι όμως και ο καλύτερος φίλος του Ισραήλ.

Η **Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας** σε ανακοίνωσή της ζητάει: «Η Ελλάδα πρέπει να αναγνωρίσει και να υποστηρίξει τις αποφάσεις του ΔΠΔ, εφαρμόζοντας το ένταλμα σύλληψης κατά των Νετανιάχου και Γκάλαντ εφόσον αυτοί βρεθούν σε ελληνικό έδαφος».

ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Και ανάμεσα στ' άλλα ζητάει επίσης «την προσωρινή αναστολή κάθε εμπορικής συναλλαγής με το Ισραήλ μέχρι να υπάρξει πλήρης συμμόρφωση με τις διεθνείς αποφάσεις».

Κι όμως, σύμφωνα με δημοσίευμα της Καθημερινής στις 26/11, ο **Έλι Κοέν** (υπουργός Ενέργειας του κράτους-απαρτχάιντ) θα υπογράψει συμφωνία για την ενεργειακή συνεργασία με την Ελλάδα (την περίφημη ηλεκτρική διασύνδεση μέσω Κύπρου). Το ευτυχές γεγονός θα το γιορτάσει σε γεύμα με τον **Γεραπετρίτη**. Όπως γράφει η Καθημερινή: «Είναι η πρώτη φορά που Ελλάδα και Ισραήλ θα προχωρήσουν στην υπογραφή μιας διμερούς ενεργειακής διακρατικής συμφωνίας, κάτι που αξιολογείται από διπλωμάτες αναλυτές και ως ένα συμβολικό σήμα ενίσχυσης της συμμαχίας των δύο χωρών στο γεωπολιτικό περιβάλλον που διαμορφώνει η επόμενη ημέρα της ολοκλήρωσης των πολεμικών επιχειρήσεων στη Γάζα και στον Λίβανο».

Μια πετυχημένη εκδήλωση

Μια πολύ καλή εκδήλωση πραγματοποιήθηκε το **Σάββατο 23 Νοέμβρη** στην **κατάμεστη αίθουσα του ΔΣΑ, με πρωτοβουλία της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων Αθήνας σε συνεργασία με το Κέντρο Μελετών Παλαιστινιακής Γης του Αμερικάνικου Πανεπιστημίου της Βηρυτού**.

Τα εντάλματα σύλληψης για Νετανιάχου και Γκάλαντ και πώς μπορούν να εφαρμοστούν μαζί με τις υπόλοιπες αποφάσεις των Διεθνών Δικαστηρίων, η συστηματική παραβίαση κάθε δικαιώματος από το σιωνιστικό απαρτχάιντ, η στοχοποίηση των δικηγόρων σαν μέρος της γενοκτονικής επίθεσης στην Παλαιστίνη, η επέκταση του

πολέμου στον Λίβανο, η σύνδεση του αγώνα των δικηγόρων και των νομικών με αυτήν του διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης και της καμπάνιας για μπούκοτζ και κυρώσεις προς το Ισραήλ, ήταν κάποια από τα ζητήματα που αναδείχθηκαν εισηγητικά από τις /τους εισηγήτριες/ές.

Την **Zeina Jallad** (επίκουρη Καθηγήτρια Διεθνούς Δικαίου στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο της Βηρυτού και Διευθύντρια του Κέντρου Μελετών Παλαιστινιακής Γης), την **Lamis Deek** (δικηγόρο στη Νέα Υόρκη και ακτιβίστρια του κινήματος αλληλεγγύης), τον **Νικόλα Κοσματόπουλο** (καθηγητή Πολιτικής Ανθρωπολογίας στο

Αμερικανικό Πανεπιστήμιο της Βηρυτού), τον **Σωτήρη Λίβα** (καθηγητή στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο), τον **Σωτήρη Λαπιέρη** (BDS Greece).

Χαιρετισμούς απεύθυναν ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας **Μοχάμεντ Ελ Σαϊντ**, ο **Κώστας Παπαδάκης** δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, ο **Σωκράτης Τζιάζας** από τον Σύνδεσμο δημοκρατικών δικηγόρων Κύπρου, ο **Χασάν Αλ Κούτσι** από το Παλαιστινιακό Σπίτι και ο **Γιάννης Σηφκάκης** από την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο που αναφέρθηκε στην δύναμη και την ριζοσπαστικοποίηση του κινήματος αλληλεγγύης στο πλευρό της Αντίστασης και κάλεσε σε κλιμάκωση με απεργίες και καταλήψεις για να μην περάσει ο προϋπολογισμός του πολέμου και της φτώχειας.

Με τα λόγια της Λαμής Ντίκ που έκλεισε την εκδήλωση: «Το Ισραήλ και οι σύμμαχοί του μας φοβούνται! Κάθε κινητοποίησή μας – από την πιο μικρή στους δρόμους και γειτονιές μας μέχρι την έδρα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου – έχει τεράστια σημασία».

Φωτό: Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

Να σταματήσουμε την κλιμάκωση

- Έξω από το ΝΑΤΟ
- Κλείστε τις βάσεις, Σούδα και Αλεξανδρούπολη

Για άλλη μια φορά, οι εκτιμήσεις ότι πλησιάζει κάποιου τύπου «λύση» ή έστω παύση στον πόλεμο στην Ουκρανία έδωσαν τη θέση τους στην κλιμάκωση του πολέμου. Πρόκειται για μια κλιμάκωση που φέρνει προ των πυλών το εφιαλτικό σενάριο της χρήσης πυρηνικών όπλων.

Πριν δυο βδομάδες η κυβέρνηση Μπάιντεν παραβίασε ακόμα μία «κόκκινη γραμμή» που είχε θέσει η ίδια. Ανακοίνωσε ότι εφοδιάζει τον ουκρανικό στρατό με νάρκες κατά προσωπικού και επέτρεψε στον ουκρανικό στρατό να εκτοξεύσει αμερικανικούς πυραύλους βαθιά μέσα σε ρωσικό έδαφος. Όπως και έκανε, εκτοξεύοντας δυο πυραύλους Atacms σε τοποθεσία στην περιφέρεια του Μπριάνσκ, περίπου 115 χιλιόμετρα από τα σύνορα. Η συνείδηση ήταν η εκτόξευση, βρετανικών, πυραύλων Storm Shadow. Ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ παραδέχθηκε ότι οι ΗΠΑ όχι μόνο έδωσαν άδεια, αλλά στην ουσία επέλεξαν και τους στόχους που θα πληγούν σε «αμυντική βάση».

Στη συνέχεια ήρθε η απάντηση της Ρωσίας, με την εκτόξευση του Oreshnik ενός βαλλιστικού πυραύλου με βεληνεκές που φτάνει τα 5.000 χιλιόμετρα, μπορεί να μεταφέρει έξι πυρηνικές κεφαλές και είναι αδύνατον να αναχαιτιστεί. Ο στόχος που επλήγη -ευτυχώς χωρίς πυρηνικά- ήταν στην πόλη Ντνίπρο της Ουκρανίας. Και το πλήγμα έγινε έτσι ώστε η σημασία του να είναι περισσότερο συμβολική. Ουσιαστικά είχε προαναγγελθεί με «διαρροές» που οδήγησαν στο προσωρινό κλείσιμο της αμερικανικής και ελληνικής πρεσβείας στο Κίεβο.

Ο Oreshnik ουσιαστικά υπογράμμισε το μήνυμα που έστειλαν ο Πούτιν και ο Λαβρόφ -Ρώσος Υπ.Εξ- σε ομιλίες τους. Η Ρωσία αναθεωρεί το «αμυντικό» της δόγμα κατεβάζοντας τον πήχη για τη χρήση τακτικών πυρηνικών όπλων. Και ταυτόχρονα, τον ανεβάζει, θεωρώντας ότι αφού η χρήση αυτών των αμερικανικών και βρετανικών πυραύλων δεν μπορεί να γίνει χωρίς την άμεση τεχνική βοήθεια των Αμερικάνων και των Βρετανών, τότε η Ρωσία έχει το δικαίωμα να πλήξει ΝΑΤΟϊκούς στόχους.

Υποτίθεται ότι το πράσινο φως στην Ουκρανία δόθηκε ως απάντηση στη συμμετοχή Βορειοκορεατικών μονάδων στις μάχες στο μέτωπο του Κουρσκ. Κανείς δεν έχει «δει» αυτές τις μονάδες βέβαια. Αυτό που «βλέπουν» πλέον όλοι είναι ότι και σε αυτό το μέτωπο οι ουκρανικές μονάδες χάνουν συνεχώς έδαφος. Στην πραγματικότητα, ο ουκρανικός στρατός υποχωρεί σε όλη τη γραμμή, και κάποιες εκτιμήσεις λένε ότι στα πιο κρίσιμα σημεία της, στη Ζαπορίζια και στο Ντονιέτσκ, βρίσκεται στα πρόθυρα της περικύκλωσης ή της κατάρρευσης. Έτσι κάποιιοι αναλυτές εκτι-

μούν ότι η κίνηση του Μπάιντεν έγινε με σκοπό να δείξει ότι «κάνει ό,τι μπορεί» για την Ουκρανία και η ήττα της να γίνει υπόθεση του Τραμπ που θα ορκιστεί πρόεδρος στις 20 του Γενάρη.

Κανείς δεν γνωρίζει βέβαια τι θα γίνει στα πεδία της μάχης τους επόμενους δυο μήνες. Το βέβαιο είναι ότι οι αμερικανικοί και βρετανικοί πυραύλοι δεν πρόκειται να αντιστρέψουν την πορεία που έχει πάρει ο πόλεμος. Και εδώ μπαίνουν οι υπολογισμοί για τις «πρωτοβουλίες» που θα πάρει ο Τραμπ για να σταματήσει ο πόλεμος στην Ουκρανία. Αλλά δεν χωράει καμιά αυταπάτη ότι πρόκειται για «ειρηνευτικές πρωτοβουλίες». Όχι μόνο γιατί ο Τραμπ είναι ένα κάθαρμα που δεν το νοιάζει η ειρήνη αλλά η ενίσχυση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Αλλά και γιατί τα σχέδια που διαρρέουν είναι στην πραγματικότητα στηριγμένα σε πήλινα πόδια. Γράφει ο Αλεξ Ράσελ στην εφημερίδα Φαινάνσιαλ Τάιμς:

Σενάριο

«Άνθρωποι που βρίσκονται κοντά στον Μάικλ Γουόλτς, τον βουλευτή που έχει επιλέξει ο Τραμπ ως σύμβουλο εθνικής ασφάλειας, και άλλοι από την ομάδα εξωτερικής πολιτικής του εκλεγμένου προέδρου, έχουν μιλήσει για μια εκδοχή της κορεατικής Γραμμής Ελέγχου ως αξιόπιστο σενάριο, με συμφωνημένα προσωρινά σύνορα. Τα κρίσιμα ερωτήματα είναι πώς θα επιβληθεί μια τέτοια συμφωνία -και φυσικά πώς θα φέρουν στο τραπέζι τον Ρώσο πρόεδρο Βλαντίμιρ Πούτιν, δεδομένου ότι οι μάχες έχουν γείρει υπέρ του.

Όσον αφορά την επιτήρηση μιας συμφωνίας, οι έμπιστοι του Τραμπ είναι ανένδοτοι ότι δεν θα παρατάξει ούτε έναν Αμερικανό στρατιώτη. Η λύση της δεκαετίας του 1990, μια δύναμη από κυανόκρανους του ΟΗΕ, είναι επίσης εκτός συζήτησης,

Μητσοτάκης και Ρούτε. Φωτό: Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Τραμπ και Μητσοτάκης. Φωτό: Alex Brandon/AP

δεδομένου του αδιεξόδου στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Αυτό αφήνει την Ευρώπη, είτε μέσω του ΝΑΤΟ, αλλά χωρίς αμερικανικές δυνάμεις, είτε μια προσαρμοσμένη ευρωπαϊκή δύναμη. Εδώ είναι που μπαίνει στο παιχνίδι η ευρωπαϊκή δυνητική επιρροή».

Με άλλα λόγια, η «ειρήνη» που σχεδιάζει ο Τραμπ είναι μια «παγωμένη σύγκρουση» που κάθε στιγμή μπορεί να αναζωπυρωθεί. Κι αυτό είναι η καλύτερη περίπτωση. Γιατί να αποδεχθεί ο Πούτιν μια τέτοια λύση την στιγμή που κερδίζει τον πόλεμο; Και πόσο ρεαλιστικό είναι να δεχθεί η Ρωσία παρουσία στρατευμάτων του ΝΑΤΟ στην Ουκρανία έστω και

χωρίς αμερικανική συμμετοχή; Το «παζάρι» θα είναι σκληρό. Και όπως γίνεται πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις, τα όπλα είναι ένα διπλωματικό επιχείρημα. Άλλωστε, η περίφημη επίθεση στο Κουρσκ του Αυγούστου, έγινε υποτίθεται για να αποκτήσει ο Ζελένσκι πλεονέκτημα στις διαπραγματεύσεις που «θα» ξεκινούσαν...

Τις μέρες που εκτοξεύονταν οι πυραύλοι ο πόλεμος στην Ουκρανία έκλεινε 1.000 μέρες. Πέρα από τις εκατόμβες των νεκρών και την ανεπανόρθωτη καταστροφή, σε αυτό το διάστημα αποκαλύφθηκε και η υποκρισία των ιμπεριαλιστών που συγκρούονται στο έδαφος αυτής της

χώρας. Ο Πούτιν ξεκίνησε την εισβολή λέγοντας ότι θα ανατρέψει τη «νεοναζιστική χούντα» του Κιέβου. Τώρα είναι διατεθειμένος να βρει μια «λογική λύση» η οποία «θα αναγνωρίζει τα τετελεσμένα».

Οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους στο ΝΑΤΟ και την Ε.Ε έλεγαν ότι στηρίζοντας την Ουκρανία υπερασπίζονται μια αδύναμη χώρα από έναν «νέο Χίτλερ» και μ' αυτόν τον τρόπο την παγκόσμια ειρήνη. Τώρα πλέον είναι πιο ξεκάθαρο ότι αυτό που θέλανε είναι «να αδυνατίσει η Ρωσία» όπως είχε πει την άνοιξη του 2022 ο Λόιντ Όστιν, υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ. Ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι ένας ιμπεριαλιστικός πόλεμος «δι' αντιπροσώπων», κομμάτι των ευρύτερων ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών που οξύνονται από την Ταϊβάν και την νοτιοανατολική Ασία μέχρι τη Μέση Ανατολή.

Και η «ευρωπαϊκή δυνητική επιρροή» στην οποία αναφέρεται ο αρθρογράφος των Φαινάνσιαλ Τάιμς δεν έχει σε τίποτα να κάνει με την ειρήνη. Αυτό που προτείνει ουσιαστικά είναι οι ευρωπαϊκές χώρες να αναλάβουν το κόστος και την οργάνωση της όποιας «ένοπλης ειρήνης» επιτευχθεί στην Ουκρανία. Στην ουσία, να προετοιμαστούν για τον επόμενο γύρο πολέμου με περισσότερους εξοπλισμούς, περισσότερη στρατοκρατία και εθνικισμό.

Έχουν ήδη ξεκινήσει. Από το 2022 οι ευρωπαϊκές χώρες του ΝΑΤΟ έχουν αυξήσει κατά 1/3 τις στρατιωτικές τους δαπάνες, φτάνοντας συνολικά τα 476 δις δολάρια το 2023. Οι 23 από τις 32 χώρες μέλη ξεδεύουν πλέον περισσότερο από το 2% του ΑΕΠ τους σε σύνεργα θανάτου (αυτός είναι ο επίσημος στόχος της Συμμαχίας). Η Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη πεντάδα μαζί με την Πολωνία, την Εσθονία, την Λετονία και τις ΗΠΑ. Αλλά όπως δήλωσε ο Μαρκ Ρούτε ο νέος γ.γ. του ΝΑΤΟ που υποδέχεται στην Αθήνα ο Μητσοτάκης, η Ευρώπη: «Δεν θα τα βγάλει πέρα με το 2%... Όσο περισσότερο ξεδεύουμε στην άμυνα, τόσο περισσότερο απομακρύνουμε μια νέα σύγκρουση».

Η μόνη δύναμη που μπορεί να φέρει την ειρήνη είναι η πάλη της εργατικής τάξης ενάντια στην πολεμοκαπηλεία των αρχουσών τάξεων και των ιμπεριαλιστών. Το εργατικό κίνημα που παλεύει να ανατρέψει απεργιακά την κυβέρνηση της ΝΔ, τη χωμένη μέχρι τον λαιμό σε δυο πολέμους, και να επιβάλλει «λεφτά για την Υγεία, την Παιδεία και όχι για βόμβες» πρέπει να είναι η δικιά μας απάντηση.

Λεάνδρος Μπόλαρης

20/11, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Εκλογές στο Κρατικό Νίκαιας

Εκλογές στον Σύλλογο Εργαζομένων του Κρατικού Νίκαιας 27-28 Νοέμβρη

Στηρίζουμε - ψηφίζουμε

Ενωτική Πρωτοβουλία

ΑΡΣΥ- ΝΥΣΤΕΡΙ- Ανένταχτοι/ες

«Σε μία εποχή διάλυσης - εμπορευματοποίησης της Υγείας συμμετέχουμε στις εκλογές του Συλλόγου Εργαζομένων Κρατικού Νοσοκομείου Νίκαιας με το ψηφοδέλτιο συνεργασίας σχημάτων της ευρύτερης αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, προτάσσοντας τη συλλογικότητα και την αλληλεγγύη από τα κάτω για ένα ισχυρό σωματείο που θα υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργαζομένων απέναντι στην κυβέρνηση και τον κυβερνητικό συνδικαλισμό που προσπαθούν να κάμψουν και να κρύψουν κάθε αντίσταση. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους που θέλουν να νικήσουν οι αγώνες τους να μας στηρίξουν και στις κάλπες», δηλώνει στην ΕΑ ο **Βαγγέλης Παππάς**, νοσηλευτής στο Χειρουργείο του νοσοκομείου και υποψήφιος με την Ενωτική Πρωτοβουλία.

«Οι εκλογές του σωματείου μας γίνονται στην πιο κρίσιμη στιγμή. Από τη μία στέκονται οι επιθέσεις Άδωνι και κυβέρνησης στο ΕΣΥ, από την άλλη ο ξεσηκωμός και η οργή των εργαζομένων αλλά και των ασθενών μας. Χρειαζόμαστε την επόμενη περίοδο ένα πραγματικό σωματείο στα χέρια των εργαζομένων και όχι στην κυβερνητική ΔΑΚΕ - κλακαδόρο του Άδωνι», αναφέρει η

ανακοίνωση του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** για τις εκλογές στο Κρατικό Νίκαιας. Και συνεχίζει:

«Από τα κάτω και οριζόντια, με τη δική μας συμβολή ενώσαμε τη μάχη για δημόσια και δωρεάν Υγεία με το αντιρατσιστικό κίνημα, το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, το κίνημα ενάντια στο έγκλημα των Τεμπών, το κίνημα για την γυναικεία απελευθέρωση, το κίνημα ενάντια στην φασιστική απειλή. Παίξαμε ρόλο ώστε οι υγειονομικοί με πανό να βρίσκονται στο κέντρο όλων των απεργιών και των κινημάτων και σε αλληλεγγύη με τους άλλους κλάδους των εργαζομένων που αντιστέκονται.

Η μαζική πορεία του Πολυτεχνείου, 51 χρόνια μετά την εξέγερση, και η πανεργατική απεργία στις 20 Νοέμβρη έδειξε ότι έχουμε την δύναμη να τους ανατρέψουμε. Ήρθε η ώρα να αλλάξουμε το σωματείο μας. Είναι εξοργιστικό η απερχόμενη διοίκηση του σωματείου να τρώει σούσι με τον Άδωνι στη ΔΕΘ και ταυτόχρονα να βάζει στο γύψο τις στοιχειώδεις λειτουργίες του σωματείου μας, όπως αυτή της γενικής συνέλευσης και της συμμετοχής στις απεργίες.

Δεν πάει άλλο. Δεν δεχόμαστε πια τους μηχανισμούς τους και την αντιδημοκρατική τους πρακτική. Δεν θα αφήσουμε Άδωνι και Μητσοτάκη να μας διαλύσουν. Εμπρός για ένα σωματείο στα χέρια των εργαζομένων και όχι των βολεμένων δεξιών και ακροδεξιών "συναδέλφων"».

Και στο Αιγινήτειο

Αποτελέσματα εκλογών στο Αιγινήτειο Νοσοκομείο: Για το ΔΣ 235 ψήφοι, Ενωτικός Συνδυασμός 102 (ΠΑΜΕ) και 3 έδρες, Αιγινήτειακό 81 (δεξιοί) και 3 έδρες, Ανεξάρτητη Κίνηση 28 και 1 έδρα, Αγωνιστική Κίνηση για την Υγεία 25.

Ως Αγωνιστική Κίνηση για την Υγεία στο Αιγινήτειο δεν καταφέραμε για δύο μόλις ψήφους να κερδίσουμε έδρα στο ΔΣ, αλλά και πάλι θεωρώ το κατέβασμά μας πολύ επιτυχημένο. Το σχήμα φτιάχτηκε μόλις δύο εβδομάδες πριν από τις εκλογές, γιατί ήθελε να εκφραστούν και εκλογικά τα τρομερά βήματα που έχουν γίνει στο νοσοκομείο σε επίπεδο

αγώνων. Συγκροτήθηκε πάνω στη βάση ότι αυτό που χρειάζεται είναι η απεργιακή κλιμάκωση και η οργάνωση από τα κάτω για να μπορέσουμε να σώσουμε το ΕΣΥ και να περάσουμε στην αντεπίθεση. Φτάσαμε στο Αιγινήτειο να εφημερεύουμε στις 18/11 χωρίς τη δυνατότητα εργαστηριακού ελέγχου. Αυτός είναι ο ορισμός της επισφαλούς εφημερεύσης. Να διαλύσουμε αυτή την κυβέρνηση απεργιακά πριν διαλύσει αυτή πλήρως το ΕΣΥ.

Μυρτώ Μαργέλη,

ειδικευόμενη νευρολογίας στο Αιγινήτειο

Να μην περάσει ο προϋπολογισμός

Συνέχεια από τη σελ.3

Αυτό το κύμα των αγώνων είναι ο καθοριστικός παράγοντας για την κρίση στην οποία βρίσκεται η ΝΔ. Η διαγραφή Σαμαρά από τη Νέα Δημοκρατία κλιμακώνει την κυβερνητική κρίση και δείχνει ξεκάθαρα τόσο το μέγεθος της όσο και την προοπτική να ξεφύγουμε από αυτούς και το βρόμικο σύστημά τους. Σε αντίθεση με τις φιλολογίες ότι ο Μητσοτάκης είναι «κυρίαρχος του παιχνιδιού», χρησιμοποιώντας τη διαλυτική κρίση του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα φαίνεται χειροπιαστά ότι η κρίση αγγίζει όλο το πολιτικό σύστημα και η ΝΔ πλέον είναι μια ετοιμόρροπη κυβέρνηση.

Δεν έχουμε να περιμένουμε, όπως κάνει η αντιπολίτευση στη Βουλή, το πότε θα πέσει ο Μητσοτάκης μέσα από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, ή αν τον ρίξει ο Σαμαράς. Οι εργατικοί αγώνες τους έχουν φέρει σε αυτό το σημείο να μην μπορούν να κυβερνούν και έχουν εντείνει τις εσωτερικές τους διαμάχες. Οι

εργατικοί αγώνες και η κλιμάκωσή τους είναι που μπορούν να τους ανατρέψουν εδώ και τώρα.

Να οργανώσουμε τους χώρους δουλειάς

Για να προχωρήσουμε σε αυτήν την προοπτική είναι αναγκαίο να οργανώσουμε όλους τους χώρους δουλειάς. Οι αγωνιστές/ριες εργάτες και εργάτριες να πάρουν στα χέρια τους τη συγκρότηση Επιτροπών Αγώνα που θα ενημερώνουν και θα ξεσηκώνουν όλους τους χώρους, τμήμα το τμήμα, υπηρεσία την υπηρεσία. Για να γίνουν συνελύξεις παντού, για να βγουν αποφάσεις απεργιακής κλιμάκωσης, για νέα πανεργατική απεργία στις 12 Δεκέμβρη. Για να επιβάλλουμε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες ότι θα καλέσουν νέα πανεργατική. Για να εξασφαλίσουμε ότι θα ανατρέψουμε την κυβέρνηση και θα φτάσουμε μέχρι η τάξη μας να κάνει το κουμάντο σε όλη την κοινωνία.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

20/11, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η Parfum Cristian Dior Ελλάς -θυγατρική της πολυεθνικής- μας έβγαλε χωρίς καμία προειδοποίηση από την κλαδική Σύμβαση Εργασίας των Αισθητικών που ήμασταν, για να μας ρίξει στον κατώτατο μισθό. Ζητάμε επίσης τα επιδόματα που δικαιούμαστε για μια αξιοπρεπή ζωή. Γι' αυτό σήμερα η συμμετοχή μας στην απεργία είναι τεράστια, με περίπου το 95% να απεργεί. Μιλάμε για ένα σωματείο με πάνω από 100 άτομα, επί το πλείστον γυναίκες. Σπάμε το στερεότυπο και για τις γυναίκες που δουλεύουν στην αισθητική και για τον κλάδο του εμπορίου που είναι πιο δύσκολο να απεργήσει. Είμαστε εργαζόμενες της πρώτης γραμμής σε έναν κλάδο που παλεύει για την ισχύ της συλλογικής σύμβασης.

Νατάσσα Παραμερίτη, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων στην Parfum Cristian Dior Ελλάς

Σημείωση: Η συγκεκριμένη εταιρία το 2022 κατέγραψε αύξηση κατά 121,5% στα κέρδη προ φόρων, το 2023 αύξηση πωλήσεων κατά 22,57%, ενώ με περαιτέρω αύξηση αναμένεται να κλείσει ο κύκλος εργασιών για το 2024. Τα κέρδη ανεβαίνουν, οι εργαζόμενες πέφτουν -παραφράζοντας τη Ροζα Λούξεμπουργκ.

Όλοι οι εργαζόμενοι/ες είμαστε στους δρόμους για τα εργασιακά μας κεκτημένα που οι προδοτικές κυβερνήσεις κατήργησαν. Στον δήμο Αγίας Παρασκευής σήμερα τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία είναι εμφανώς αυξημένα. Οι υπηρεσίες μας δεν λειτούργησαν, έκλεισαν πολιτιστικές και αθλητικές εγκαταστάσεις καθολικά. Αυτή η εικόνα ευαισθητοποιεί και την τοπική κοινωνία. Στον δήμο μας υπάρχουν και τα τρία ζητήματα που μαστιίζουν όλους τους δήμους: υποστολέχωση, συμβάσεις αντί για μόνιμη και σταθερή δουλειά, εργατικά ατυχήματα. Πιέζουμε συνεχώς για προσλήψεις, οι συμβασιούχοι εργάζονται σε καθεστώς ομηρείας περιμένοντας να τελεσιδικήσουν δικαστικές αποφάσεις υπό το βάρος του αντεργατικού νόμου Βορίδη.

Χριστίνα Κυριαζή, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων Δήμου Αγ. Παρασκευής

Ός Σωματείο Εργαζομένων στη ΔΕΣΦΑ (Φυσικό Αέριο) και ως Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενέργειας (ΠΟΕ) είμαστε κι εμείς σήμερα απεργοί στους δρόμους. Στη ΔΕΣΦΑ είμαστε σε περίοδο διαπραγματεύσεων με την εταιρία για την υπογραφή ΣΣΕ, που πρέπει να κρατάμε ως κόρη οφθαλμού.

Δυστυχώς η τελευταία ΣΣΕ περισσότερο έμοιαζε με ατομική σύμβαση. Το 67% των εργαζομένων ήμασταν σε εργολάβο και μονιμοποιήθηκαν το 2020 μετά από πάρα πολλούς αγώνες, αλλά με μηδέν προϋπηρεσία και δικαιώματα. Αυτή τη στιγμή βάζουμε ως αδιαπραγμάτευτα αιτήματα την αναγνώριση όλης της προϋπηρεσίας μας και τη δυνατότητα μισθολογικής ανέλιξης. Όταν ο συμβασιούχος έχει μείνει 20 και πλέον χρόνια στην εταιρία σημαίνει ότι έχει επενδύσει τη ζωή του και πρέπει να αποζημιωθεί γι' αυτό. Στην τελευταία γενική μας συνέλευση πήραμε απόφαση ότι, σε περίπτωση που ναυαγήσει η διαπραγμάτευση, το ΔΣ του σωματείου εξουσιοδοτείται να καλέσει απεργιακές κινητοποιήσεις με προοπτική κλιμάκωσης, αν χρειαστεί.

Νίκος Κοκκινοβασιλης, ταμίας ΠΟΕ, Μαρία Κοτρώνη, πρόεδρος ΣΕΔΕΣΦΑ

Κλιμακώνουμε το απεργιακό

Πανεργατικός σεισμός με δεκάδες χιλιάδες απεργούς στους δρόμους όλης της χώρας ήταν η Γενική Απεργία στις 20 Νοέμβρη. Έγινε ο σταθμός που ενώθηκαν όλες οι μάχες του τρομερού απεργιακού κύματος των τελευταίων μηνών μαζί με εκατοντάδες ακόμα σωματεία από εργατικούς χώρους του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Μόλις τρεις μέρες μετά τις μαζικότερες πορείες για το Πολυτεχνείο, δόθηκε ξανά το μήνυμα ότι μπορεί να ανατραπεί αυτή η κυβέρνηση που σπέρνει τον θάνατο και την καταστροφή και ότι το εργατικό κίνημα μπορεί να καθορίσει τις εξελίξεις. Η επιτυχία της πανεργατικής απεργίας δίνει ακόμα μεγαλύτερη δυναμική στους αγώνες που ακολουθούν. Χρειάζεται κλιμάκωση των απεργιών απέναντι στην πολιτική των περικοπών και της φτώχειας για να μην περάσει ο νέος προϋπολογισμός.

Με τρομερή μαζικότητα και παλμό πραγματοποιήθηκε η απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα. Σταδίου και Πανεπιστημίου πλημμύρισαν μέχρι το Σύνταγμα με τη συμμετοχή πλήθους εργατικών σωματείων και ομοσπονδιών που κατέβηκαν με τα πανό τους. Στην πορεία που ξεκίνησε από την Κλαυθμώνος, μετά την ΓΣΕΕ που ήταν στην κεφαλή της πορείας βρέθηκε ένα μεγάλο μπλοκ εκπαιδευτικών με πολλούς συλλόγους πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Ακολουθούσαν εργαζόμενοι σε Εμπόριο, Έρευνα, Υγεία, Δήμους, Υπουργεία, Συγκοινωνίες, ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ, ΟΛΠ, Ενέργεια, Ναυπηγεία, Τράπεζες, Μηχανικοί, Φάρμακο, Ιδιωτική Παιδεία, Πανεπιστημιακοί και Διοικητικοί, Φοιτητικοί Σύλλογοι, Επισιτισμό-Τουρισμό, Τηλεπικοινωνίες και πολλούς ακόμα κλάδους. Δυναμική ήταν και η παρουσία των Εποχικών Πυροσβεστών που δίνουν τη μάχη για 12μηνη εργασία και μονιμοποίηση όλων. Πολλά σωματεία Συνταξιούχων ήταν επίσης στον δρόμο με τα πανό τους.

Από τα πιο μαζικά ήταν το μπλοκ του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης** και του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** με τη συμμετοχή πανό σωματείων και συλλογικοτήτων από πολλούς εργατικούς χώρους, όπως τα σωματεία εργαζομένων των νοσοκομείων Έλενα Βενιζέλου, Γεννηματάς, Αγ. Σάββα, Κρατικού Νίκαιας, Ειδικευόμενων Ιατρών ΨΝΑ Δαφνί, εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία Ευαγγελισμός και Αιγινήτειο, το νεοσύστατο σωματείο στην Τσαμούρης ΑΕ, η Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδας, το Σωματείο Ναυπηγείων Σκαραμαγκά "η Τρίαινα",

εργαζόμενοι του Βυζαντινού Μουσείου και του βράχου Ακρόπολης, ο Σύλλογος Εργαζομένων ΓΓΔΕ, το Σωματείο Εργαζομένων δήμου Αγ. Παρασκευής, το Συντονιστικό Εργαζομένων Δήμων, ο Συντονισμός Συνταξιούχων, οι Οικοδόμοι του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, το ΣΕΚ στις σχολές, το Δίκτυο εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό "Καμαριέρα", η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών.

Στο μπλοκ βρέθηκαν και αγωνιστές/ριες της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη** κυματίζοντας παλαιστινιακές σημαίες, μέλη της **Πακιστανικής Κοινότητας "η Ενότητα"**, όπως και τα πανό του **ΣΕΚ** και της **Εργατικής Αλληλεγγύης**.

Συνθήματα όπως "Αγώνας διαρκείας απεργιακός, θα είναι η απάντηση από δω κι εμπρός", "Στα Τέμπη και στην Πύλο κάναν δολοφονία, Κάτω η Νέα Δημοκρατία", "Λευτεριά στην Παλαιστίνη", "Ακρίβεια, ανεργία, Σεξισμός, αυτός είναι ο Καπιταλισμός" και "Αυξήσεις, προσλήψεις, μονιμοποιήσεις, όχι ιδιώτες και απολύσεις" έδιναν τον τόνο στο μπλοκ του Συντονισμού σε όλη την πορεία.

Σε όλη τη χώρα

«Πλήθος απεργών διαδήλωσε στη **Θεσσαλονίκη**, δίνοντας μαχητικό μήνυμα αντίστασης απέναντι στην κυβέρνηση που κατεβάζει προς ψήφιση άλλον έναν προϋπολογισμό λιτότητας και επίθεσης στα εισοδήματα της εργατικής τάξης», σημειώνει η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη. «Πολύ μαζική ήταν η απεργιακή συγκέντρωση των συνδικάτων στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, με τη συμμετοχή δεκάδων σωματείων της πόλης, από τα νοσοκομεία, τους δήμους, τα μεγάλα συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα, τους φοιτητικούς συλλόγους.

Μαζί τους διαδήλωσε ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, βάζοντας πλάι στα συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση που παραπαίει, τα συνθήματα για λευτεριά στην Παλαιστίνη. Πορεία πραγματοποιήθηκε από την Ιασωνίδα, την Εγνατία και ολοκληρώθηκε στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης. Χιλιάδες συμμετείχαν συνολικά στις απεργιακές διαδηλώσεις, σχηματίζοντας ένα ποτάμι που παρέλυσε για ώρες το κέντρο της πόλης, λίγες μέρες μετά τη μαζικότερη διαδήλωση για το Πολυτεχνείο».

«Με μια πολύ μαζική και μαχητική απεργιακή συγκέντρωση απάντησαν στην κυβέρνηση οι εργαζόμενοι», υπογραμμίζει το ΣΕΚ στην **Πάτρα**. «Πολλοί εργασιακοί χώροι έβαλαν

20/11, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

απεργιακό λουκέτο και πολλά πρωτοβάθμια σωματεία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, συμμετείχαν στην συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου Πάτρας. Εργαζόμενοι από το μέταλλο, το φάρμακο, νοσοκομεία, σχολεία, οικοδομή, επισιτισμό, ιδιωτικοί υπάλληλοι, νερό, Δήμο κλπ.

Πίσω από τα πανό του ΣΕΠΕ και της Α' ΕΛΜΕ Αχαΐας βάδισαν εκατοντάδες εκπαιδευτικοί σε ένα από τα μαζικότερα μπλοκ της διαδήλωσης. Εκατοντάδες, στην πλειοψηφία τους γυναίκες, εκπαιδευτικοί, δασκάλες, νηπιαγωγοί, καθηγητές καθηγήτριες, έστειλαν το μήνυμα στην κυβέρνηση ότι οι εκβιασμοί και η τρομοκρατία δεν θα περάσουν. Μαζί τους για άλλη μια φορά πολλοί φοιτητές και φοιτήτριες, βρέθηκαν στο πλευρό των απεργών με τα πανό των συλλόγων τους. Δίνοντας την συνέχεια από τις μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις του Πολυτεχνείου.

Μετά την συγκέντρωση ακολούθησε πορεία των απεργών σε όλο το κέντρο της Πάτρας. Μαζί τους ενωμένοι, βάδισαν το ΣΕΚ και πολλές οργανώσεις της Αριστεράς. Η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη για άλλη μια φορά, διαπερνούσε τα συνθήματα όλων των απεργιακών μπλοκ».

«Μαζική ήταν η συμμετοχή στην πανεργατική απεργία, με χιλιάδες διαδηλωτών στις διαδηλώσεις στην πόλη των **Ιωαννίνων**», τονίζει η **Λούζα Γκίκα**, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ και γιατρός στο ΠΓΝΙ. «Πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο όπου συμμετείχαν δεκάδες πανό εργατικών χώρων από τον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, φοιτητικοί σύλλογοι, συλλογικότητες και οργανώσεις της Αριστεράς. Πλάι στα αιτήματα για αυξήσεις στους μισθούς, προσλήψεις και μονιμοποιήσεις ακούστηκαν ηχηρά τα συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση της καταστροφής και για λευτεριά στην Παλαιστίνη. Το πανό της ΕΙΝΗ συσπείρωσε δεκάδες για-

τρούς, πλειοψηφικά ειδικευόμενους από το ΠΓΝΙ που παλεύουμε όχι μόνο ενάντια στη διάλυση του ΕΣΥ, αλλά και ενάντια στον παράνομο-αντιδημοκρατικό αποκλεισμό μας από τον Σύλλογο Εργαζομένων του Νοσοκομείου με ευθύνη της ΔΑΚΕ. Αγώνας απεργιακός θα είναι η απάντηση από δω και μπρος για να τσακίσουμε την κυβέρνηση της καταστροφής και τα στηρίγματά της!».

«Πολύ μεγάλη η συγκέντρωση για την πανεργατική απεργία στον **Βόλο**. Εργαζόμενοι από το λιμάνι, το μέταλλο, τον επισιτισμό μέχρι εκπαιδευτικούς και φοιτητές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Ελευθερίας για να διαδηλώσουμε ενάντια στην κυβέρνηση της ακρίβειας και του πολέμου», γράφει το ΣΕΚ στον **Βόλο**. «Στην **Ξάνθη** την ημέρα της πανεργατικής απεργίας εκδικάζονταν τα ασφαλιστικά μέτρα των εργαζομένων στο καζίνο ενάντια στις εκδικητικές απολύσεις των συνδικαλιστών του ΔΣ του σωματείου τους», μας είπε ο **Τζεμαλή Μηλιαζήμ**, δάσκαλος στην Ξάνθη. «Γι' αυτό το κάλεσμα της απεργιακής συγκέντρωσης ήταν στα δικαστήρια και μαζεύτηκε πάρα πολύς κόσμος για τα δεδομένα της πόλης. Στις 28 Νοέμβρη θα πραγματοποιηθεί η συναυλία "Τραγουδάμε για τη Δημόσια Υγεία" στις 6μμ στην κεντρική πλατεία και μας καλούν η ΑΔΕΔΥ, το σωματείο εργαζομένων του νοσοκομείου και

πολλά ακόμα εργατικά σωματεία και φορείς».

«Με μεγάλη μαζικότητα πραγματοποιήθηκε η πανεργατική απεργία και στα **Χανιά**, με τη συμμετοχή πολλών εργατικών σωματείων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, φοιτητικών συλλόγων, συλλογικοτήτων και οργανώσεων της αριστεράς. Ιδιαίτερα μαζικό και με παλμό ήταν το μπλοκ των εκπαιδευτικών που έδινε τον τόνο σε όλη την πορεία με συνθήματα όπως "Λεφτά για την παιδεία λεφτά για την υγεία και όχι για φρεγάτες στην Αραβία", "Λευτεριά στην Παλαιστίνη", "δωρεάν παιδεία, αυξήσεις στους μισθούς, όχι στις διώξεις και τους εκβιασμούς" κ.α», σημειώνει το ΣΕΚ στα Χανιά.

24ωρη απεργία πραγματοποιήσαν την Τρίτη 19/11 οι δημοσιογράφοι και όλοι/ες οι εργαζόμενοι/ες στα ΜΜΕ. Δυνάμεις του κλάδου πήραν την πρωτοβουλία για κινητοποίηση από τα κάτω, που ξεκίνησε με συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας και συνέχισε με πορεία στα γραφεία της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθήνας. Εκεί δεκάδες απεργοί φώναξαν συνθήματα όπως "Εκδότες, καναλάρχες ακούστε το καλά, τη Σύμβαση θα πάρουμε απεργιακά", "Λεφτά για Υγεία και Παιδεία, όχι για του ΝΑΤΟ τα σφαγεία", "Λευτεριά στην Παλαιστίνη".

Μάνος Νικολάου

κύμα Πανεργατικά!

Κάθε χρόνο στα σχολεία ξεκινάμε τη σχολική χρονιά με πιο δυσμενείς όρους, όχι μόνο για μας ως εργαζόμενους/ους, αλλά και για τα παιδιά και τους γονείς. Είχαμε τις χιλιάδες συγχωνεύσεις, την κατάργηση των σχολικών επιτροπών με τα σχολεία να μένουν χωρίς χρηματοδότηση τους πρώτους δύο κρίσιμους μήνες της λειτουργίας τους, τις 150 διώξεις πανελλαδικά για ζητήματα που μας καταλόγιζαν ως πειθαρχικά.

Κατεβήκαμε σήμερα στην απεργία με το πανό του σχήματος ΕΝΕΔΡΑ γράφοντας τη λέξη "Ελευθερία" στα χρώματα της Παλαιστίνης. Εν εξελίξει είναι η δίωξη της συναδέλφισσας Ε. Παλαισιδίου και έχουν κατηγορησει και αυτήν και όλους εμάς μέχρι και ότι "ασκούμε εξωτερική πολιτική". Αλλά εγώ θα το θέσω αλλιώς: Πού δεν χρειάζεται η πολιτική; Όλα τα θέματα είναι πολιτικά και στα σχολεία ανοίγουν όλα τα ζητήματα. Το να μην τοποθετείσαι είναι εξίσου πολιτική θέση και μάλιστα ενάντια στα δικά μας συμφέροντα. Μιλούν για τη βία ανηλίκων, αλλά η πολιτική του υπουργείου απέναντι σε αυτό είναι οι γονείς είτε να συλλαμβάνονται είτε να λειτουργούν ως χαφιέδες. Η βία έχει πολλές μορφές και τη ζούμε στο πετσί μας πολύ καλά. Την ασκούν με τους νόμους και τα θεσμικά τους μέσα επιβάλλοντας τη λογοκρισία και τον αυταρχισμό, έχουμε την έμφυλη βία μέσα και έξω από τα σπίτια και πολλά άλλα.

Νάση Πετρισοπούλου,
μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Θουκυδίδης

20/11, Πανεργατική απεργία, Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Είμαι φοιτητής και εργαζόμενος. Όσοι κατεβαίνουμε στις πορείες υπερασπιζόμαστε το καλό όλων, όχι μόνο όσων αγωνίζονται.

Σήμερα οι περισσότεροι φοιτητές αναγκάζονται να εργάζονται ταυτόχρονα, γιατί η οικονομική κατάσταση δεν επιτρέπει στον φοιτητή να ασχοληθεί πλήρως με τη σχολή του και να έχει και ελεύθερο χρόνο. Για μένα η έλλειψη ελεύθερου χρόνου είναι βία. Να μην σ' αφήνουν να ξεκουραστείς, να ασχοληθείς με τα ενδιαφέροντά σου ή με την πολιτική, να σκεφτείς... Ταυτόχρονα σου βάζουν και χρονικό όριο -το v+2- για να βγάλεις τη σχολή. Γι' αυτό είναι σημαντική η παρουσία και η φωνή του φοιτητικού κινήματος σε μια πανεργατική απεργία περισσότερο από ποτέ.

Σεραφεΐμ, φοιτητής ΠΑΔΑ
και εργαζόμενος στον επισιτισμό

Είμαστε από τον Σύλλογο Σπουδαστών Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (ΕΣΔΔΑ) και τα αιτήματά μας είναι οι αυξήσεις στους μισθούς, οι αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, προσλήψεις και επαναφορά 13ου και 14ου μισθού. Επίσης έχουμε αιτήματα που σχετίζονται με τους όρους των σπουδών μας, γιατί το πρόγραμμά μας είναι πολύ εντατικό και οι υλικοτεχνικές υποδομές κακές.

Στην ουσία δουλεύουμε υπερωριακά χωρίς αμοιβή, καθώς εργαζόμαστε με υποχρεωτική παρουσία 30 ώρες την εβδομάδα και έχουμε εξεταστική κάθε δύο μήνες με παραδόσεις εργασιών και εξετάσεις, με αποτέλεσμα να φτάνουμε τις 60 ώρες τη βδομάδα. Καλλιεργείται κι ένα πάρα πολύ ανταγωνιστικό πλαίσιο, με ανταμοιβές στους "άριστους", όπως ταξίδια(!). Είμαστε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, διεκδικούμε δημοσια και δωρεάν Παιδεία και τη στήριξη του ΕΣΥ.

Η συμμετοχή μας στην απεργία και το κατέβασμά μας με πανό είναι απόφαση γενικής συνέλευσης. Παρουσία του Συλλόγου μας υπήρχε και στη μεγάλη πανεργατική απεργία στις 28 Φλεβάρη για το έγκλημα των Τεμπών. Από τότε ξεκινήσαμε να έχουμε συνεχή παρουσία στις πορείες.

Δήμητρα Κάσση, πρόεδρος Συλλόγου Σπουδαστών ΕΣΔΔΑ,
Φιλησία Κεμερλή, αντιπρόεδρος

Τα δημόσια νοσοκομεία διαλύονται όλα από την υποστελέχωση και πολεμάμε συνέχεια για την αξιοπρέπειά μας και για να γίνουν τα πράγματα καλύτερα. Βρίσκουν την υπογεννητικότητα ως δικαιολογία για να υποβαθμίσουν κι άλλο το Έλενα Βενιζέλου, ένα από τα μεγαλύτερα και καλύτερα μαιευτήρια.

Υπογεννητικότητα υπάρχει γιατί ο κόσμος δυσκολεύεται πάρα πολύ με τους μισθούς που παίρνει να κάνει και να μεγαλώσει παιδιά. Και αντί να στηρίξουν αυτόν τον κόσμο, ενισχύοντας τη δημόσια δωρεάν Υγεία, την υποβαθμίζουν.

Προσλήψεις δεν γίνονται, ενώ εμείς οι επικουρικοί πηγαίνουμε από ανανέωση σε ανανέωση, με το άγχος κάθε χρόνο αν θα συνεχίσουμε ή όχι. Εγώ είμαι τέσσερα χρόνια επικουρική και τέλη Δεκέμβρη δεν ξέρω αν θα συνεχίσω. Δεν περιμένουμε μέχρι τότε, αλλά αγωνιζόμαστε. Είμαι και μονογονεϊκή οικογένεια και δίνω μάχη για τον μισθό, αλλά και για καλύτερη Παιδεία. Ακόμα λείπουν καθηγητές στα σχολεία. Η κυβέρνηση αυτή έχει βαλθεί να τα καταστρέψει όλα, δεν έχουν αφήσει τίποτα όρθιο. Πρέπει να φύγουν!

Κατερίνα Γρηγοράκου,
επικουρική νοσηλεύτρια Έλενα Βενιζέλου

Σήμερα είναι η πρώτη απεργία που συμμετέχουμε και επίσημα ως Σωματείο Εργαζομένων στην Τσαμούρης ΑΕ. Μόλις έγινε η σύστασή του και η πρώτη μας συνέλευση, ενώ προχωράμε τώρα και σε εκλογές στις 5/12.

Το πρώτο μας μέλημα είναι οι συνάδελφοί μας και το πώς θα είμαστε πιο δυνατοί στις κινητοποιήσεις, γι' αυτό ιδρύσαμε το σωματείο. Η συνέλευσή μας είχε μεγάλη συμμετοχή, όπως και σήμερα το μπλοκ μας είναι μεγαλύτερο από την προηγούμενη φορά. Χρειάζεται να συνεχίσουμε με απεργία και τον Δεκέμβρη ενάντια στον νέο προϋπολογισμό, για να μας βρίσκουν μπροστά τους και να μην κάνουν ό,τι θέλουν.

Αργύρης Καμπακλής,
μέλος του Σωματείου Εργαζομένων Τσαμούρης ΑΕ

Δουλεύω σε σουβλατζίδικο στην Κηφισιά. Απεργώ και διαδηλώνω σήμερα και ενάντια στον ρατσισμό. Για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι του Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ, του διανομέα από το Πακιστάν, που τον σκότωσαν οι αστυνομικοί του ΑΤ στον Άγιο Παντελεήμονα.

Ζητάμε δικαιοσύνη και να σταματήσουν οι ρατσιστικές επιθέσεις. Δεν μπορεί ο λόγος να είναι ότι ο άλλος είναι ξένος. Είμαστε όλοι άνθρωποι εργαζόμενοι. Δεν ήρθαμε εδώ για κανέναν άλλον λόγο από το να δουλέψουμε. Από Ελλάδα έχω πάρει φαγητό, σεβασμό, μια καλύτερη ζωή, αλλά υπάρχει και ο φόβος λόγω του ρατσισμού.

Αρσλάν,
μετανάστης εργάτης στον επισιτισμό

Παλεύουμε για 12μηνη εργασία την οποία απέρριψε ουσιαστικά η πολιτική και η φυσική ηγεσία. Η κλιματική κρίση δεν είναι μόνο το καλοκαίρι, αλλά και τον χειμώνα. Γιατί οι πλημμύρες είναι η συνέχεια των πυρκαγιών. Η κυβέρνηση θα μπορούσε να προχωρήσει σε ανανέωση των συμβάσεων των 2.500 εποχικών πυροσβεστών, αλλά δεν το κάνει και ξεκινάει νέα προκήρυξη θέσεων. Έχουμε μοριοδότηση σε αυτή την προκήρυξη, αλλά δεν αρκεί, διότι αρκετοί θα μείνουν απ' έξω λόγω και των ηλικιακών ορίων που έχει βάλει ως περιορισμό για όσους είναι άνω των 35.

Είναι παράλογο αυτός ο όρος να ισχύει για τους εποχικούς μόνο, καθώς για τους μόνιμους δεν ισχύει. Άνθρωποι που μπήκαν στα 30 τους, τώρα μένουν εκτός Πυροσβεστικού Σώματος. Η εμπειρία του πυροσβέστη δεν αποκτάται σε μία αίθουσα βλέποντας εικόνες από προτζέκτορα, αλλά στο πεδίο των μαχών, μέρα με τη μέρα και ακόμα μαθαίνουμε λόγω των νέων δεδομένων της κλιματικής κρίσης.

Αυτοί που χρησιμοποιούν τη βία για να καταστείλουν όλους εμάς, τους εποχικούς πυροσβεστές, τους απλούς εργαζόμενους, είναι ένα ξεχωριστό κομμάτι, δεν έχουμε εμείς καμία σχέση με αυτούς. Εμείς βοηθάμε τον κόσμο, δεν τον βαράμε.

Άκης Μπαρδάκης,
αντιπρόεδρος Πανελληνίου Σωματείου Συμβασιούχων Πυροσβεστών

Στον Ευαγγελισμό γίνεται η προσπάθεια από τη διοίκηση να ιδιωτικοποιήσει τον αξονικό τομογράφο. Οι αναμονές είναι πολύ μεγάλες, δεν υπάρχει προσωπικό για να καλυφθούν όλες οι βάρδιες, ενώ τη μία και μοναδική θέση που προκήρυξαν δεν δέχτηκε να την πάρει κανείς γιατί ξέρουν πόσο δύσκολη θα είναι η κατάσταση, ειδικά για έναν νέο γιατρό, αν δεν γίνουν μαζικές προσλήψεις.

Γι' αυτό "θεώρησαν" ότι πρέπει να φέρουν μια ιδιωτική εταιρία που θα εκμεταλλεύεται τα μηχανήματα του νοσοκομείου -τα οποία στην πλειοψηφία τους είναι από δωρεές. Είναι σκάνδαλο και το πόσα παραπάνω χρήματα θα παίρνει ο ιδιώτης. Και μάλιστα με συμφωνία ότι θα αναλαμβάνει μόνο τα απλά περιστατικά, όχι τα πιο βαριά και περίπλοκα. Αντί να γίνουν μαζικά προσλήψεις, σπαταλάνε λεφτά στους ιδιώτες.

Στο νοσοκομείο κινδυνεύει και η μεταμόσχευση, όπως κινδυνεύουν να απολυθούν όλο το προσωπικό της καθαριότητας για να μπει εργολάβος -που κι αυτός πληρώνεται πολύ παραπάνω. Η τριήμερη αποχή τους από τη δουλειά έκανε αίσθηση γιατί μας επηρέασε όλους/ες στο νοσοκομείο. Είναι ο μόνος δρόμος αυτού του τύπου οι κινητοποιήσεις. Συνολικότερα, χρειάζονται και νέες κινητοποιήσεις ενάντια σε αυτές τις πολιτικές. Ειδικά σε ό,τι αφορά την Υγεία ο αγώνας να υπερασπιστούμε το ΕΣΥ από τον προσανατολισμό των ιδιωτικοποιήσεων σημαίνει ότι στηρίζουμε ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, το πιο φτωχό, για να έχει πρόσβαση στην περίθαλψη.

Ευαγγελία Καλαϊτζίδου, ειδικευόμενη γιατρός στο Ακτινολογικό του Ευαγγελισμού

Διαδήλωση στα Τίρανα ενάντια σε Μελόني-Ράμα

Δήμερο κινητοποιήσεων ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών που φέρνει η συμφωνία Μελόني-Ράμα, οργανώνεται στη 1 και 2 Δεκέμβρη, με διαδήλωση στα Τίρανα και συγκεντρώσεις στα στρατόπεδα Σενγκτζίν και Γκιαντέρ στην Αλβανία.

Οι κινητοποιήσεις οργανώνονται από το Δίκτυο Ενάντια στην Κράτηση των Μεταναστών ένα νέο δίκτυο Ιταλών και Αλβανών ακτιβιστών που παλεύουν ενάντια στα μέτρα της διακρατικής συμφωνίας. Όπως σημειώνουν «θέλουμε να αντισταθούμε σε αυτό το νεοαποικιακό μοντέλο δημιουργώντας ένα ευρύ κίνημα για την κατάργηση του συστήματος των ΚΥΤ, για την οικοδόμηση μιας Ευρώπης των δικαιωμάτων και της κοινωνικής δικαιοσύνης και για να αγωνιστούμε για την ελευθερία της μετακίνησης για όλους».

Τον περασμένο Νοέμβρη η ιταλική κυβέρνηση υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας με την αλβανική κυβέρνηση κόστους 800 εκατομμυρίων ευρώ για τη δημιουργία των δυο στρατοπέδων συγκέντρωσης προσφύγων στην Αλβανία. Ένα χρόνο μετά η ιταλική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι τα δύο κέντρα κράτησης είναι έτοιμα, θα εργάζονται Ιταλοί και θα ισχύει ο ιταλικός νόμος. Εκεί θα μεταφέρονται πρόσφυγες που βρίσκονται ναυαγοί στη Μεσόγειο και θα εξετάζεται η αίτηση ασύλου τους. Αν η χώρα καταγωγής θεωρείται από την Ιταλία ασφαλής χώρα θα απελαύνονται.

Ωστόσο η Μελόνη έχει εσωτερικό πρόβλημα στην εφαρμογή της συμφωνίας. Ελάχιστοι πρόσφυγες έχουν μεταφερθεί στα στρατόπεδα της Αλβανίας κι αυτοί επέστρεψαν την επόμενη ημέρα. Η ρατσιστική καμπάνια σκόνταψε σε δικαστικές αποφάσεις που ορίζουν ότι πρέπει να εξετάζεται ατομικά για τον κάθε πρόσφυγα αν η χώρα προέλευσης είναι ασφαλής κι όχι κατά πώς την ορίζει το ιταλικό κράτος. Μάλιστα ένα δικαστήριο στην Μπολόνια δήλωσε: «Και η Γερμανία ήταν μια ασφαλής χώρα καταγωγής το 1939 για την πλειοψηφία του πληθυσμού. Αλλά όχι αν ήσουν Εβραίος, Ρομά, ομοφυλόφιλος ή κομμουνιστής».

Σφαλιέρα

Όπως σχολιάζει σε ανάρτησή του ο διασώστης **Ιάσωνας Αποστολόπουλος** πρόκειται για μια μεγάλη σφαλιέρα στην πολιτική της Μελόνη και της ευρωπαϊκής Ακροδεξιάς:

«Αυτή τη στιγμή στην Ιταλία ζούμε μια απ' τις μεγαλύτερες συγκρούσεις μεταξύ της πολιτικής και της δικαστικής εξουσίας. Η ακροδεξιά και η Μελόνη έχουν σκυλιάσει και επιτίθενται ολομέτωπα στους δικαστές σε ένα μαζικό κύμα σφυρηλάτησης και στοχοποίησης. Τους αποκαλούν "κομμουνιστές", "εθνοπροδότες", ότι κάνουν κατάχρηση εξουσίας και ότι προσπαθούν να "παρεμποδίσουν το κυβερνητικό έργο που υπερασπίζεται τα ιταλικά σύνορα". Εμείς γνωρίζουμε ότι δεν είναι θέμα μόνο κάποιων καλών δικαστών, αλλά το διαχρονικό αποτέλεσμα του κοινωνικού αγώνα και των κινήματων της αλληλεγγύης. Υπάρχουν διεθνείς συμβάσεις, υπάρχουν κατοχυρωμένα δικαιώματα και ελευθερίες για τα οποία η ανθρωπότητα έχει χύσει ποτάμια αίματος. Και αυτά βρίσκονται πάνω από τον Μητσοτάκη και την κάθε Μελόνη. Καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να παραβιάζει τόσο απροκάλυπτα τα πιο βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, να φυλακίζει, αντί να προστατεύει τους ναυαγούς και να στήνει σωφρονιστικές αποικίες σε άλλες χώρες (Αλβανία, Ρουάντα). Είναι και μια ισχυρή σφαλιέρα και προς τους ντόπιους τσαρλατάνους που θέλουν να νομιμοποιήσουν τις μαζικές απελάσεις ακόμα και μέσω κτηνώδων πρακτικών (pushback) λέγοντας ότι η Τουρκία είναι ασφαλής χώρα, άρα δεν πειράζει να τους ρυμουλκούμε εκεί και να τους εγκαταλείψουμε στην θάλασσα. Δεν θα τους περάσει».

Αφήστε ελεύθερους τον Μοχάμεντ και τον Αχμέντ

Την ώρα που το Διεθνές Δικαστήριο εκδίδει ένταλμα σύλληψης για τους πρωτεργάτες της γενοκτονίας, η ελληνική κυβέρνηση επιτίθεται στο κίνημα αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, κρατώντας δύο αγωνιστές του κινήματος στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας και απειλώντας τους με απέλαση.

Πρόκειται για τον **Μοχάμεντ Αλ Ταλκχάουι** και τον **Άχμεντ Νάντα** που συνελήφθησαν το βράδυ της Τρίτης 12 Νοεμβρίου σε αστυνομική ρατσιστική επιχείρηση σκούπα πριν από τον αγώνα μπάσκετ Παναθηναϊκού - Μακάμπι Τελ Αβίβ.

Εκείνη την ημέρα η αστυνομία του Χρυσοχοϊδή προχώρησε σε 16 προσαγωγές, στην πλειοψηφία τους ατόμων Αραβικής καταγωγής.

Ο Μοχάμεντ μαζί με δύο φίλους του περπάταγαν στην περιοχή του Νέου Ηρακλείου όταν τους σταμάτησαν τέσσερις αστυνομικοί με μοτοσυκλέτες. Παρότι τους έδωσαν τα χαρτιά τους και στην ερώτηση "πού πάτε" απάντησαν ότι κάνουν έναν περίπατο, τους πέρασαν χειροπέδες και τους μετέφεραν στη ΓΑΔΑ. Εκεί είχαν οδηγηθεί και οι υπόλοιποι που προσήχθησαν χωρίς λόγο από διάφορα σημεία της Αθήνας. Αφού, μετά από ώρες άφησαν τους περισσότερους, κράτησαν τον Μοχάμεντ και τον μετέφεραν στην Αμυγδαλέζα. Εκεί μεταφέρθηκε και ο Άχμεντ όπου προηγουμένως είχε κρατηθεί στο περιβόητο Αστυνομικό Τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα.

«Είμαι ένας νέος άνθρωπος από την Αίγυπτο που κρατείται από την Ελληνική Αστυνομία επειδή αγωνίζομαι σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό. Καθυστερούν την υπόθεσή μας γιατί υποστηρίζουν το Ισραήλ. Μας απειλούν με απέλαση στην Αίγυπτο. Μη σταματάτε να κάνετε γνωστή την υπόθεσή μας» δηλώνει ο Μοχάμεντ και καταγγέλει τις συνθήκες κράτησης στην Αμυγδαλέζα: «Σας ορκίζομαι ότι εδώ δεν υπάρχει τίποτα κατάλληλο για ζωή. Κοιμόμαστε με έντομα και ποντίκια. Απαγορεύεται να χρησιμοποιούμε σαμπουάν. Πού είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα για τα οποία τραγουδάτε όλη σας τη ζωή».

Η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη** καταγγέλλει ότι «Αντί η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να κόψει κάθε σχέση με το κράτος-τρομοκράτη Ισραήλ και να απαγορεύσει την είσοδο στη χώρα των σιωνιστών, ρατσιστών χούλιγκανς της Μα-

Συναυλία για την απόκτηση Κινητής Μονάδας Υγείας στη Γάζα οργανώνει την Παρασκευή 29/11 η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας στο Fuzz

κάμπι, ιδιαίτερα μετά τις προκλήσεις που είχαν προηγηθεί από την μεριά τους λίγες μέρες πιο πριν στο Άμστερνταμ, συλλαμβάνει αυτούς που συμμετέχουν στο κίνημα αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό.

Ποτάμι οργής

Η καταστολή δεν μπορεί να σταματήσει το ποτάμι της οργής για την συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης στην γενοκτονία που διαπράττει το σιωνιστικό κράτος δολοφόνος και την απαίτηση για λευτεριά στην Παλαιστίνη». Μέλη της πραγματοποίησαν εξόρμηση με σχετικό υλικό στη γειτονιά του Αγίου Παντελεήμονα, ενώ την ίδια μέρα πραγματοποίησε κινητοποίηση και η παλαιστινιακή κίνηση **Somoud**.

Η **Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας** επισμαίνει ότι «το τελευταίο διάστημα, κάθε εκδήλωση αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη -ακόμη και στον χώρο του αθλητισμού- συνοδεύεται από αυθαίρετες και αδικαιολόγητες συλλήψεις από την αστυνομία. Πιο ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι οι συλλήψεις αυτές γίνονται με προκλητικό τρόπο, χωρίς καμία ουσια-

στική βάση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πρόσφατη περίοδος, κατά την οποία καταγράφηκαν αρκετά περιστατικά αυθαίρετων συλλήψεων μέσα σε μόλις μία εβδομάδα. Παρόλο που οι συλληφθέντες αφήνονται ελεύθεροι λόγω έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων, αυτή τη φορά η αστυνομία κράτησε δύο νεαρούς υπό κράτηση και ενδέχεται να τους παραπέμψει στον εισαγγελέα... Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση των δύο νεαρών που κρατούνται άδικα, καθώς και τον τερματισμό της αυθαίρετης αστυνομικής καταστολής. Καλούμε όλους τους δημοκρατικούς πολίτες, τις οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τους πολιτικούς φορείς να υπερασπιστούν το δικαίωμα στην ειρηνική διαμαρτυρία και να στηρίξουν όσους αγωνίζονται για την αλληλεγγύη προς την Παλαιστίνη».

Την κράτηση και την απειλή της απέλασης των δύο αγωνιστών καταγγέλει και το **BDS Greece** σημειώνοντας ότι «αν πραγματοποιηθεί η απέλαση, θα τους θέσει σε άμεσο κίνδυνο, καθώς το καθεστώς του δικτάτορα Σίσι είναι γνωστό για τις σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τις διώξεις αντιφρονούντων, την μη ανοχή του στον φιλοπαλαιστινιακό ακτιβισμό και τη συνεργασία του με το Ισραήλ».

Σε μια τέτοια περίπτωση, η ελληνική κυβέρνηση θα φέρει βαρύτατη ευθύνη για την παράδοσή τους σε ένα κράτος, όπου η ζωή και η ελευθερία τους θα απειληθούν άμεσα. Η στοχοποίηση ανθρώπων, με διοικητικές αιτιάσεις, που παλεύουν ανοιχτά και με συνέπεια για τη δικαίωση του Παλαιστινιακού Αγώνα, είναι κυρίως με πολιτικά κίνητρα. Πολλώ δε μάλλον όταν πρόκειται για μετανάστες ή πρόσφυγες, που η στοχοποίηση τους είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την αντιμεταναστευτική πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης.

Ο ελληνικός λαός έχει αγκαλιάσει εντός του κινήματος αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, ανθρώπους από όλες τις γωνιές του πλανήτη. Ο αγώνας είναι κοινός για ελευθερία δικαιοσύνη για όλους τους λαούς του κόσμου. Ζητάμε: Άμεση απελευθέρωσή τους. Απόδοση ασύλου και έκδοση όλων των απαραίτητων εγγράφων για την ελεύθερη παραμονή και μετακίνησή τους. Δηλώνουμε ότι παρακολουθούμε με προσοχή και θα αντιδράσουμε σε οποιαδήποτε καταπάτηση των δικαιωμάτων τους ή ενέργεια που θα τους εκθέσει σε θανάσιμο κίνδυνο».

Όχι άλλοι πρόσφυγες πνιγμένοι

Έξι παιδιά και δυο γυναίκες πνιγμένα στα ανοιχτά της Σάμου κι άλλος ένας άνδρας στα παράλια της Λέσβου είναι τα νέα θύματα της ρατσιστικής πολιτικής της ελληνικής κυβέρνησης και της Ευρώπης Φρούριο.

Όπως καταγγέλει η ΚΕΕΡΦΑ αυτό «είναι το αποτέλεσμα της αναβάθμισης της συνεργασίας του ελληνικού με το τουρκικό Λιμενικό που σπρώχνει τους πρόσφυγες να επιλέγουν τα πιο επικίνδυνα περάσματα σε πιο δύσκολες καιρικές συνθήκες.

Εδώ και αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου έχει μετατραπεί σε βραχίονα πολεμικών επιχειρήσεων του Υπουργείου Αμύνης βαπτίζοντας κάθε προσφύγισσα και προσφυγόπουλο ως «εισβολείς που αλλοιώνουν τον ευρωπαϊκό πολιτισμό» εντείνοντας τα ανοίγματα της κυβέρνησης της ΝΔ στην ακροδεξιά και τροφοδοτώντας την άνοδο της. Ακόμη και τα στελέχη του αρμόδια για αιτούντες ασύλου αντικαθίστανται με έμπειρα στελέχη στρατιωτικών επιχειρήσεων και όχι υποδοχής προσφύγων. Στα σύνορα στήνουν στρατιωτικού τύπου παγίδες θανάτου, δεν κάνουν διασώσεις, στα νησιά και την ενδοχώρα στήνουν γιγαντιαία κλειστά στρατόπεδα συγκέντρωσης, δεν κάνουν υποδοχή και ένταξη.

Ελπίζει έτσι η ΝΔ ότι θα έχει εταίρους σε μελλοντικές κυβερνήσεις συνεργασίας μέσα στην κρίση της. Άλλωστε οι διακινητές είναι γέννημα θρέμμα της πολιτικής των κυβερνήσεων της ΕΕ που ακύρωσαν κάθε ασφαλή πρόσβαση προσφύγων στην Ευρώπη, συνάπτουν συμφωνίες με τρίτες χώρες στα σύνορα για να φυλακίζουν σε στρατόπεδα θανάτου χιλιάδες πρόσφυγες διωγμένους από τις επεμβάσεις των ιδίων των ευρωπαϊκών χωρών και των ΝΑΤΟϊκών στους συμμάχων που καταστρέφουν τις χώρες προέλευσης.

Είναι οι ίδιοι που στηρίζουν την γενοκτονία στη Γάζα αλλά σφραγίζουν τις οδούς διαφυγής των κατατρεγμένων. Διαρρηγνύουν τα μάτια τους για τους Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν που επέστρεψαν μετά την ήττα των ΗΠΑ αλλά πνίγουν παιδιά και γυναίκες στο Αιγαίο.

Δεν θα συνηθίσουμε τη θανατοπολιτική στα σύνορα με την καθημερινή καταμέτρηση χαμένων ανθρώπων ζών στο βωμό μιας ρατσιστικής πολιτικής που πάει να φορτώσει τις ευθύνες για την φτώχεια και την εξαθλίωση του κόσμου στους πρόσφυγες.

Είναι ώρα να προχωρήσει η προανάκριση για το έγκλημα της Πύλου, να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο, να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι των 600 προσφύγων.

Καλούμε το εργατικό και το φοιτητικό κίνημα να μπουν μπροστά ώστε να διεκδικήσουμε να μπει ένα τέλος στις πολιτικές των κλειστών συνόρων και των δολοφονικών pushbacks που γεννάνε κάθε μέρα νέες τραγωδίες σαν της Πύλου, να διεκδικήσουμε σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες και δικαίωμα στο άσυλο».

Μεγάλο συλλαλητήριο για ελευθερία και δημοκρατία στο Πακιστάν έγινε το μεσημέρι της Κυριακής 24/11 στην Αθήνα. Η κινητοποίηση έγινε μετά από κάλεσμα της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος «Η Ενότητα» με τη στήριξη της ΚΕΕΡΦΑ.

Η Κυριακή 24/11 είναι η μέρα που προγραμματίζονταν μεγάλες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στο ίδιο το Πακιστάν.

Κάλεσμα για τα συλλαλητήρια απηύθυνε ο φυλακισμένος ηγέτης της αντιπολίτευσης **Ιμράν Χαν**. Το κόμμα του Χαν, το ΡΤΙ είχε κερδίσει τις εκλογές που έγιναν φέτος τον Φλεβάρη, αλλά ο **Σεχμπάζ Σαρίφ**, που κατέχει αυτή τη στιγμή την πρωθυπουργία με τις πλάτες του στρατού, δεν αναγνώρισε το αποτέλεσμα. Ο Ιμράν Χαν είναι στη φυλακή από τον Αύγουστο του 2023. Είχε κατηγορηθεί ότι διέρρευσε ένα ιδιωτικό τηλεγράφημα του τότε πρεσβευτή του Πακιστάν στις ΗΠΑ, από το οποίο προέκυπτε αμερικανική συνωμοσία για την εκδίωξη του από την εξουσία. Ο Ιμράν Χαν δεν ανήκει στην Αριστερά αλλά είχε εκλεγεί το 2018 με υποσχέσεις ότι θα πάρει τον έλεγχο από τους στρατηγούς και θα απελευθερώσει το Πακιστάν από τον έλεγχο του ΔΝΤ και των ΗΠΑ. Παρότι δεν υλοποίησε τις υποσχέσεις του βρίσκεται στο στόχαστρο του πακιστανικού στρατού και των ΗΠΑ.

Η κυβέρνηση φοβούμενη τη μεγάλη ανταπόκριση στο κάλεσμα για συλλαλητήρια την 24η Νοέμβρη επέβαλε απαγόρευση κυκλοφορίας στο Ισλαμαμπάντ κι απέκλεισε τους δρόμους προς την πρωτεύουσα με χιλιάδες άντρες των σωμάτων καταστολής. Σύμφωνα με το Associated Press χιλιάδες μέλη του ΡΤΙ συνεληφθησαν, ανάμεσά τους και πέντε βουλευτές, ενώ έπεσαν οι τηλεφωνικές και διαδικτυακές συνδέσεις σε συγκεκριμένες περιοχές.

«Σήμερα σε όλο τον κόσμο έχει βγει ο λαός του Πακιστάν και διαδηλώνει» εξηγεί στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος «Η Ενότητα». «Ο Ιμράν Χαν είναι στη φυλακή πάνω από ένα χρόνο. Παρότι πήρε τις περισσότερες ψήφους, αυτός είναι στη φυλακή και πρωθυπουργοί είναι άλλοι. Θέλουμε να εφαρμόζεται η ψήφος του λαού. Θέλουμε ελευθερία και δημοκρατία. Ο Ιμράν Χαν να βγει από τη φυλακή. Έφεραν τώρα την 26η τροπολογία που λέει ότι η κυβέρνηση θα ορίζει τον επικεφαλής του Ανώτατου Δικαστηρίου. Δεν είναι σωστό αυτό. Προσπαθούν να θεσμοθετήσουν ότι η δικαιοσύνη θα κάνει ό,τι θέλει ο κάθε στρατηγός. Σήμερα στο Ισλαμαμπάντ έχουν επιβάλει στρατιωτικό νόμο κι έχουν απαγορεύσει την κυκλοφορία, εν όψει των διαδηλώσεων. Στερούν από το λαό του Πακιστάν το δικαίωμα να διαδηλώνει ακόμα και να κυκλοφορεί. 20 χιλιάδες αστυνομικοί και στρατιώτες έχουν κυκλώσει το Ισλαμαμπάντ για να εμποδίσουν τους διαδηλωτές. Φοβούνται. Είδαν τι έγινε στο Μπαγκλαντές το καλοκαίρι και δεν θέλουν τα ίδια και στο Πακιστάν».

«Εκατοντάδες χιλιάδες από κάθε πόλη και χωριό πάνε προς το Ισλαμαμπάντ μετά από κάλεσμα του Ιμράν Χαν σε ξεσηκωμό. Η 26η τροπολογία πρέπει να ανατραπεί γιατί δίνει τον έλεγχο της Δικαιοσύνης στο στρατό και την αστυνομία. Στα φασιστικά σκυλιά», συμ-

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Στους δρόμους ενάντια στα πραξικοπήματα

24/11, Διαδήλωση της Πακιστανικής Κοινότητας στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

πληρώνει ο **Ασίφ Αλί**, εργάτης στη Νίκαια.

Στην Αθήνα το συλλαλητήριο ξεκίνησε στην Πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως απέναντι από το Δημαρχείο της Αθήνας κι ακολούθησε πορεία στους γύρω δρόμους. Στη συγκέντρωση χαιρέτησαν εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** και η **Κατερίνα Θωίδου**. Όταν η πορεία έφτανε στην Ομόνοια η αστυνομία προσπάθησε να την εμποδίσει να ενωθεί με μετανάστες εργάτες που είχαν συγκεντρωθεί στην πλατεία Ομονοίας αλλά οι προσπάθειές της έπεσαν στο κενό. Η διαδήλωση ενωμένη επέστρεψε στην Πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως μέσα σε κλίμα ενθουσιασμού με χορούς και τραγούδια της αντίστασης.

«Στο πλευρό σας»

«Υποστηρίζουμε τον αγώνα των αδερφών μας που ζουν στην Ελλάδα αλλά κι όλου του λαού του Πακιστάν που αγωνίζεται για δημοκρατία, δικαιώματα, ελευθερία και δικαιοσύνη» τόνισε η Κατερίνα Θωίδου. «Παλεύουμε στο πλευρό σας. Ντόπιοι και μετανάστες εργάτες όλοι μαζί μπορούμε να νικήσουμε και στο Πακιστάν και στο Μπαγκλαντές και στην Ελλάδα και σ' όλο τον πλανήτη. Δύναμή μας είναι ο αγώνας, η απεργία και η ενότητα ντόπιων και μεταναστών. Για βάλουμε στη φυλακή όλους αυτούς που έπνιξαν 600 πρόσφυγες στην Πύλο κι αυτούς που δολοφόνησαν τον Μοχάμεντ Καμράν. Για να ανοίξουμε τα σύνορα. Για μια καλύτερη ζωή για όλους, ενάντια στην κυβέρνηση κι αυτό το σύστημα που φέρνει το ρατσισμό, το φασισμό και την καταστροφή».

Στον χαιρετισμό του ο Πέτρος Κωνσταντίνου δήλωσε ότι: «Είμαστε εδώ σε αλληλεγγύη με τον λαό του Πακιστάν που ξεσηκώνονται σήμερα στο Ισλαμαμπάντ και σε πολλές πόλεις ενάντια στην 26η τροπολογία

του Συντάγματος και την προσπάθεια του δικτατορικού καθεστώτος να διορίσει τους δικούς του δικαστές. Αυτό είναι απόλυτα αντιδημοκρατικό και συμπαραστεκόμαστε σε αυτούς που αντιστέκονται κι αντιμετωπίζουν τη βάρβαρη καταστολή. Φυλακίζονται γιατί παλεύουν για δημοκρατία και πολιτικές ελευθερίες. Δεν ξεχνάμε το γεγονός ότι ο Ιμράν Χαν είναι στη φυλακή και όχι στην κυβέρνηση παρότι έχει εκλεγεί. Οι λαοί έχουν το δικαίωμα να εκλέγουν τις κυβερνήσεις της επιλογής τους.

Αλλά είμαστε επίσης εδώ για να πούμε ότι οι εργάτες στο Πακιστάν, το Μπαγκλαντές, την Ελλάδα έχουν δικαιώματα και παλεύουν γι αυτά. Στην Ελλάδα το 1973 εξεγερθήκαμε ενάντια στη στρατιωτική δικτατορία. Φέτος η Χασίνα ανατράπηκε στο Μπαγκλαντές. Όλοι αυτοί οι τύραννοι που κυβερνούν πρέπει να ξέρουν ότι υπάρχει εναλλακτική απέναντί τους. Είναι οι εργάτες που ενωμένοι μπορούν να ρίχνουν τις κυβερνήσεις και να παίρνουν την εξουσία.

Γιατί θέλουμε ελευθερία, όχι μόνο για να ψηφίζουμε, αλλά και για το πώς δουλεύουμε, τι μισθούς παίρνουμε, τι μέλλον έχουμε. Δεν θέλουμε τον πόλεμο ενάντια στους Παλαιστίνιους στη Γάζα.

Θέλουμε ελευθερία σε όλο τον κόσμο. Γι' αυτά παλεύουμε. Στηρίζουμε τον αγώνα σας. Τον θεωρούμε κοινό αγώνα. Είστε καλοδεχούμενοι σε αυτή τη χώρα. Παλεύουμε για τα δικαιώματα των μεταναστών. Παλεύουμε για τους πρόσφυγες που έχασαν τη ζωή τους στο ναυάγιο της Πύλου κι εκατοντάδες οικογένειες στο Πακιστάν θρηνούν τους αγαπημένους τους. Είναι κοινός αγώνας και σας καλούμε, όπως κάνατε και στις 17 Νοέμβρη, να είμαστε μαζί στις απεργίες για να ρίξουμε τον Μητσοτάκη και την κυβέρνησή του».

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΚΕ - ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΜΕ:

Αποδοχή και όχι Ανατροπή του "συσχετισμού δυνάμεων"

Γιατί, μέσα σε συνθήκες κρίσης, το ΚΚΕ δεν καταφέρνει να κερδίσει μαζικά ακροατήρια από τη μεγάλη φθορά της ΝΔ, την αδυναμία της σοσιαλδημοκρατίας και, πολύ περισσότερο, από την διάλυση του ΣΥΡΙΖΑ και, μάλιστα, σε συνθήκες αγωνιστικού και απεργιακού ξεσηκωμού; Η απάντηση βρίσκεται στην αντίφαση ανάμεσα στα "μεγάλα λόγια" και στις "πράξεις" του.

Στο 50ο Φεστιβάλ της ΚΝΕ, ο Κουτσούμπας, στην ομιλία του, δήλωνε ότι «το ΚΚΕ αναλαμβάνει την ευθύνη να αποτελεί, μαζί με τον λαό που αγωνίζεται, τη μόνη πραγματική, εργατική-λαϊκή αντιπολίτευση, αυτή που αναμετρείται στα ίσα με την κυβέρνηση Μητσοτάκη σε όλα τα μέτωπα... έχει διαμορφώσει σύγχρονο, επεξεργασμένο πρόγραμμα εξουσίας, το οποίο καταθέτει ανοιχτά στον λαό και παλεύει κάθε μέρα για να το προωθήσει... που θα ηγηθεί στην οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας στην Ελλάδα, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, του σοσιαλισμού-κομμουνισμού». Έχει, όμως, αυτή η τοποθέτηση σχέση με την πραγματική δράση και πολιτική του ΚΚΕ; Η απάντηση είναι όχι.

Σε καμιά από τις μεγάλες μάχες που άνοιξαν και ανοίγουν, σε όλη την περίοδο της διακυβέρνησης της ΝΔ, δεν επιδίωξε να τις κλιμακώσει σε μια κατεύθυνση μετωπικής σύγκρουσης ούτε με την κυβέρνηση της ΝΔ ούτε (πολύ περισσότερο) με το σύστημα. Αντίθετα, λειτουργεί ως την δύναμη που θα βάλει "φρένο" σε κάθε τέτοια προσπάθεια που ξεκινάει είτε από τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, είτε από την αυθόρμητη αγωνιστική διάθεση του κόσμου.

Η πανεργατική απεργία στις 20 Νοέμβρη ήταν σεισμός. Δεκάδες χιλιάδες απεργοί πλημμύρισαν τους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας. Το ΚΚΕ μίλησε για την πανεργατική απεργία ως "βήμα κλιμάκωσης" αλλά που είναι το "επόμενο βήμα" σε αυτή την κλιμάκωση; Η κυβέρνηση κατεβάξει τον Δεκέμβριο έναν ακόμα προϋπολογισμό - σφαγείο και οι δυνάμεις του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης προπαγανδίζουν και οργανώνουν στους χώρους δουλειάς την πρόταση για νέα πανεργατική απεργία στις 12 Δεκέμβρη. Γιατί το ΠΑΜΕ δεν μπαίνει σε αυτή την μάχη; Στα νοσοκομεία, οι εργαζόμενοι "βράζουν" από τις επιθέσεις της κυβέρνησης πάνω στις συνθήκες εργασίας, τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις αλλά το ΚΚΕ προτιμάει να κάνει επιθέσεις στην "ανεύθυνη" αντικαπιταλιστική αριστερά και στο Συντονιστικό Νοσοκομείων που παλεύουν για κλιμάκωση με απεργίες διαρκείας. Ακόμα και στο "κάστρο" του ΠΑΜΕ, στη ΛΑΡΚΟ, ο αγώνας για να μην κλείσει και να μην απολυθεί κανένας εργάτης έχει μετατρα-

πει στο να πάρουν όλοι οι εργαζόμενοι επίδομα.

«Είστε ομορτωτιστές, θέλετε απεργίες χωρίς απεργούς» είναι η μόνιμη καταγγελία του ΚΚΕ προς την αντικαπιταλιστική αριστερά. Για το ΚΚΕ, «ο κόσμος δεν αντέχει πολλές απεργίες», «οι καταλήψεις διώχνουν τους φοιτητές από τις σχολές», «ο συσχετισμός δυνάμεων είναι αρνητικός». Στη πραγματικότητα, ό,τι και να συμβαίνει, για το ΚΚΕ, ο «συσχετισμός δυνάμεων» είναι πάντα «αρνητικός». Κομμάτι αυτής της πολιτικής είναι και ο σεκταρισμός. Οι ξεχωριστές απεργιακές συγκεντρώσεις, στο όνομα, δήθεν, της αγωνιστικής πρωτοπορίας του ΠΑΜΕ από την "συμβιβασμένη" και "ξεπουλημένη" ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ και τους "χειροκροτητές" τους, το μόνο που καταφέρνουν είναι να διασπάνε την ενότητα και την δύναμη της εργατικής τάξης και να αναπαράγουν τις βολικές αντιλήψεις ότι «ο κόσμος δεν τραβάει».

Ρεφορμισμός

Ο λόγος για τον οποίο το ΚΚΕ έχει "πάρει διαζύγιο" με τις απεργίες διαρκείας και τις καταλήψεις δεν είναι μία, κάθε φορά, λάθος "ανάγνωση" της πραγματικότητας και του συσχετισμού δυνάμεων, δεν είναι μία διαφορά στη "μορφή πάλης". Η πραγματική αιτία είναι ότι το ΚΚΕ, παρά τις συνεχείς και γενικές αναφορές στην ανατροπή του καπιταλισμού και στον σοσιαλισμό, ήταν και είναι ένα αριστερό ρεφορμιστικό κόμμα, ένα κόμμα του «κοινοβου-

λευτικού δρόμου για το σοσιαλισμό». Αυτή η αντίληψη λέει ότι η εργατική τάξη δεν είναι το επαναστατικό υποκείμενο της αλλαγής της κοινωνίας αλλά μία "δεξαμενή ψήφων", από την οποία κερδίζει το κόμμα, "όσο ωριμάζουν οι συνθήκες", και σιγά-σιγά μεγαλώνει εκλογικά, "αλλάζοντας τους πολιτικούς συσχετισμούς", μέχρι να βρεθεί σε "κυβερνητικές θέσεις". Η απάντηση του Κουτσούμπα στο αν το ΚΚΕ θέλει να κυβερνήσει είναι ενδεικτική: «Σήμερα, το Κόμμα μας διαθέτει σύγχρονο, επιστημονικά επεξεργασμένο Πρόγραμμα εξουσίας-διακυβέρνησης, το οποίο καταθέτει ανοιχτά στον λαό και είναι έτοιμο να το υπηρετήσει από κυβερνητικές θέσεις, όταν ο λαός το επιλέξει».

Στις πρόσφατες προεκλογικές καμπάνιες, το ΚΚΕ υιοθέτησε, έστω και καθυστερημένα, σαν κεντρικό προεκλογικό σύνθημα, «τα κέρδη τους, οι ζωές μας». Μέσα στο εκρηκτικό κλίμα των απεργιών και διαδηλώσεων μετά τα Τέμπη, αυτό το σύνθημα θα μπορούσε να γίνει κεντρικό για μια απεργιακή κλιμάκωση που θα μπορούσε να διαλύσει τη ΝΔ και να ενισχύσει (και εκλογικά) πολύ παραπάνω το ΚΚΕ. Αλλά αυτό δεν συνέβη. «Δεν θα μας σώσει μία καλύτερη ιδιωτικοποίηση, ένας δήθεν πιο αυστηρός δημόσιος έλεγχος, ούτε μία "επανακρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση"» δήλωσε ο Δ. Κουτσούμπας σε ημερίδα του ΚΚΕ για τις μεταφορές. Έτσι, οι κρατικοποιήσεις, η έξοδος από την ΕΕ, η διαγραφή του χρέους, δεν μπορούν να

αποτελούν αιτήματα για το σήμερα.

Αυτή η αντιμετώπιση δεν είναι τωρινή. Στην μεγαλύτερη κορύφωση ταξικής πόλωσης στη Μεταπολίτευση, στο δημοψήφισμα του 2015, κάλεσε σε λευκό και αποχή, απείχε από τα τεράστια συλλαλητήρια των ημερών και απομονώθηκε από τα πιο μαχητικά κομμάτια της εργατικής τάξης και της νεολαίας που ήλπιζαν και πάλευαν για την ρήξη και ανατροπή. Σήμερα νιώθει "δικαιωμένο" γιατί "προειδοποιούσε" για το αποτέλεσμα αλλά η στάση του ήταν μία "δήλωση ηττοπάθειας" και το ίδιο υπονομευτική για το κίνημα όσο και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ που μετέτρεψε το ΟΧΙ σε «ΝΑΙ».

Συμβιβασμός

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη δεν είναι μόνο μαζικό αλλά και πολιτικά προχωρημένο. Το σύνθημα που δονεί τις διαδηλώσεις είναι "From the river to the sea - Palestine will be free (Λευτεριά στη Παλαιστίνη, από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο)" αλλά η πρόταση του ΚΚΕ είναι "ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του 1967". Στη καλύτερη περίπτωση, συμβιβασμός με τις αποφάσεις και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και την ομόφωνη (!) απόφαση της ελληνικής Βουλής που μονιμοποιούν και νομιμοποιούν το "αποικιακό κράτος εποίκων", το κράτος-τρομοκρατία του Ισραήλ, την Νάκμπα του 1948 και την ισραηλινή κατοχή και εποίκισμο στα εδάφη της παλαιστινιακής γης μέχρι το 1967. Αυτό είναι το αποτέλεσμα αν θέλεις να έχεις "κα-

λές σχέσεις" και με το ΚΚ του Ισραήλ, ενώ την ίδια στιγμή αρνείσαι να ψηφίσεις στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας το ψήφισμα ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα γιατί, δήθεν, δεν έχει "πολιτικό βάθος".

Η δολοφονική ρατσιστική πολιτική της ΝΔ και της ΕΕ κάνουν επιτακτικό το αίτημα για «ανοικτά σύνορα». Το ΚΚΕ δηλώνει ότι είναι στο πλευρό των προσφύγων και των μεταναστών αλλά η απάντηση είναι «να πάρουν χαρτιά για να φύγουν από την Ελλάδα». Υπόκλιση στη, δήθεν, «ρεαλιστική» άποψη ότι «δεν μπορεί η Ελλάδα να αντέξει όλο αυτό το κύμα προσφύγων και μεταναστών».

Η πολιτική του "πατρίς - θρησκεία - οικογένεια" σημαίνει ολομέτωπη επίθεση στα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων αλλά, για το ΚΚΕ, ο αγώνας για τα δικαιώματά τους (από τον γάμο και την τεκνοθεσία, μέχρι τον προσδιορισμό φύλου) βαπτίζεται "δικαιωματισμός". Ο πλανήτης καταστρέφεται από την καύση των ορυκτών καυσίμων αλλά, για το ΚΚΕ, η "κλιματική αλλαγή" είναι πρόσχημα και όχι απειλή. Το πετρέλαιο στο Βόρειο Αιγαίο, οι υδρογονάνθρακες στις ελληνικές θάλασσες είναι «εθνικός πλούτος που πρέπει να αξιοποιηθεί για να έχει η Ελλάδα ενεργειακή αυτάρκεια».

Αυτή η στρατηγική σημαίνει και πολιτική στα «όρια του εθνικού συμφέροντος». Τα πρόσφατα "ήρημα νερά" στις ελληνοτουρκικές σχέσεις είναι ένα επεισόδιο του αντιδραστικού ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού ανάμεσα στις άρχουσες τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας. Το ΚΚΕ αντί να καταγγείλει αυτό τον επικίνδυνο ανταγωνισμό και να προωθήσει την διεθνιστική αλληλεγγύη της εργατικής και τουρκικής εργατικής τάξης απέναντι στις δικές τους άρχουσες τάξεις, καταγγέλλει την κυβέρνηση της ΝΔ για "υποχωρητικότητα στα κυριαρχικά δικαιώματα". Ενώνει, δηλαδή, τις "ανησυχίες" του με αυτές του Σαμαρά. Κάποιοι τώρα "τρέχουν" να μιμηθούν την Βάγκενκνεχτ, αλλά το ΚΚΕ "τα έλεγε" από πριν. Είναι το κόμμα που αρνείται οποιαδήποτε συνεργασία και κοινή δράση με την υπόλοιπη αριστερά αλλά είναι «ανοικτό» σε συνεργασίες με την κάθε Κανέλλη και τον κάθε Μαριά.

Η περίοδος ανοίγει νέες δυνατότητες για την ανάπτυξη των αγώνων. Για να νικήσουμε χρειαζόμαστε την αριστερά του επαναστατικού δρόμου. Την αριστερά του Ενιαίου Μετώπου που οργανώνει τις μάχες με απεργίες διαρκείας και καταλήψεις των χώρων δουλειάς. Για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση και την πολιτική της, για να πάρει η εργατική τάξη τον έλεγχο των χώρων δουλειάς και να πάρει την εξουσία για να εφαρμόσει, στο «εδώ και τώρα», το δικό της μεταβατικό πρόγραμμα - γέφυρα προς το σοσιαλισμό.

Γιώργος Ράγκος

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Μια νίκη

Το ΠΥΣΠΕ Α' Αθήνας, δηλαδή το υπηρεσιακό συμβούλιο που είναι υπεύθυνο για τα διοικητικά ζητήματα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στη συγκεκριμένη διοικητική εκπαιδευτική περιφέρεια, με ομόφωνη απόφασή του, στις 23/11 αποφάσισε να εκδώσει τις διαπιστωτικές πράξεις 45 συναδελφισσών/ων, νεοδιόριστων του 2020.

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί μια μεγάλη νίκη του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση. Το Υπουργείο Παιδείας κρατούσε επί δύο χρόνια σε ομηρία τις/τους νεοδιόριστες/ους συναδέλφους, εκβιάζοντας ότι αν θέλουν να μονιμοποιηθούν, θα έπρεπε να περάσουν πρώτα από τη δοκιμασία της αξιολόγησης. Οι συναδέλφισσες/οι αυτές/οι είναι μερικοί από τις/τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που επί τέσσερα χρόνια αρνήθηκαν πεισματικά να αξιολογηθούν, συμμετέχοντας στην απεργία - αποχή. Αυτό σημαίνει ότι ανοίγει ο δρόμος και για τους υπόλοιπους. Το πουλόβερ της αξιολόγησης έχει αρχίσει να ξηλώνεται για τα καλά.

Το ΠΥΣΠΕ Α' Αθήνας αποφασίζοντας να μονιμοποιήσει τις/τους 45 εκπαιδευτικούς, υλοποιώντας τη σχετική δικαστική απόφαση του περασμένου καλοκαιριού, αποδέχεται ότι οι εκπαιδευτικοί είχαν δίκιο και ότι αυτός που παρανομούσε, έως τώρα ήταν το Υπουργείο. Αυτό είναι αποτέλεσμα των μακροχρόνιων και επίμονων αγώνων των εκπαιδευτικών ενάντια στην ενάντια στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και στην αξιολόγηση

των εκπαιδευτικών. Υπογραμμίζει ότι ο μόνος παράγοντας σωτηρίας της δημόσιας εκπαίδευσης είναι οι αγώνες του ίδιου του κόσμου της εκπαίδευσης.

Η μονιμοποίηση των συναδελφισσών/ων καταδεικνύει τη δύναμη των αγώνων να επιβάλλουν νίκες για το εργατικό κίνημα στη σημερινή περίοδο. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι οι αγώνες μας δεν είναι μια ευθύγραμμη διαδικασία χαμηλής έντασης. Σε αυτούς υπάρχουν πάντοτε κρίσιμες καμπές. Δύο ήταν τα κρίσιμα σημεία για να φτάσουμε σε αυτό το αποτέλεσμα. Το ένα ήταν πέρσι τον Μάρτη, όταν οι μαζικές γενικές συνελεύσεις ανέτρεψαν την απόφαση της ηγεσίας της ΔΟΕ να υποχωρήσει μπροστά στην κλιμάκωση της επίθεσης της κυβέρνησης, η οποία είχε καταφύγει στα δικαστήρια για να βγάλει παράνομη την απεργία - αποχή. Το άλλο ήταν η απεργία της 23ης του Οκτώβρη, όταν η κυβέρνηση απέτυχε να σταματήσει την απεργία των εκπαιδευτικών, αλλά και να τους τρομοκρατήσει με πειθαρχικές δίωξεις. Η μαζικότητα και η ενότητα με την οποία απάντησαν οι εκπαιδευτικοί στις προσπάθειες της κυβέρνησης να εντείνει τις επιθέσεις ήταν καθοριστική.

Παράλληλα αποκαλύπτει το πόσο "λίγες" αποδείχτηκαν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΔΟΕ, νέες και παλιές, οι οποίες κινήθηκαν με ατομία και νωθρότητα για να οργανώσουν τον κλάδο, δείχνοντας, η κάθε μία με τον τρόπο της, ότι δεν πιστεύουν, πως τέτοιου είδους νίκες είναι εφικτές. Αυτοί οι αγώνες πρέπει να έχουν συνέχεια. Δεν είναι η κλιμάκωση των δικαστικών προσφυγών που θα φέρει τη δικαίωση και των υπόλοιπων συναδέλφων, αλλά οι απεργίες. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ένα επόμενο απεργιακό βήμα.

Σεραφείμ Ρίζος,
μέλος του ΣΕΠΕ «Η Αθηνά»

ΑΥΓΗ-ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ

Διπλό μήνυμα

Συνεχίζουν τον αγώνα οι εργαζόμενοι/ες στην Αυγή και στον ρ/σ Στο Κόκκινο. Μετά τη συνέντευξη Τύπου της Δευτέρας 18/11, οι εργαζόμενοι/ες της Αυγής σε εφημερίδα και ιστοσελίδα συνέχισαν τις απεργίες και το "Κόκκινο" το απεργιακό πρόγραμμα.

Την Τετάρτη 20 Νοέμβρη πραγματοποίησαν από κοινού παράσταση διαμαρτυρίας έξω από το Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ για να "υποδεχτούν" τους υποψήφιους αρχηγούς του ΣΥΡΙΖΑ που πήγαιναν στο debate με συνθήματα όπως «Απλήρωτοι μισθοί, χρωστούμενα λεφτά, είστε τσακωμένοι με την Αριστερά» και «Απλήρωτη εργασία, χρωστούμενοι μισθοί, φέρατε τη διάλυση σε Κόκκινο και Αυγή». Αλλά πάνω απ' όλα αυτά ήταν η έκδοση του πρώτου απεργιακού φύλλου της Αυγής την Κυριακή 24/11.

Αυτός ήταν ο καλύτερος τρόπος για να απευθυνθούν στον κόσμο της Αριστεράς να τους στηρίξει -και το έκανε- πατώντας στις πιο λαμπρές παραδόσεις του εργατικού κινήματος. Γιατί θυμίζει ότι μια απεργία μπορεί να πάει κι ένα βήμα πιο

μπροστά από το να σταματήσει τη λειτουργία ενός εργατικού χώρου, σε εικόνες εργατικού ελέγχου. Θυμίζει ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να βάλουν "μπροστά τη μηχανή" με τους δικούς τους όρους, συλλογικά και οργανωμένα από τα κάτω, διαψεύδοντας στην πράξη το κλασικό αφήγημα των από πάνω που περιγράφουν με τα πιο αντιδραστικά ψέματα γιατί κάτι τέτοιο είναι ουτοπικό.

Το είδαμε να συμβαίνει τον Φλεβάρη του 2012 με το απεργιακό φύλλο που έβγαλαν «Οι Εργαζόμενοι στην Ελευθεροτυπία» την 56η μέρα απεργίας τους ενάντια στο οριστικό κλείσιμο της εφημερίδας. Σε ακόμα μεγαλύτερη κλίμακα ο εργατικός έλεγχος ξεδιπλώθηκε με την κατάληψη της ΕΡΤ από τους εργαζόμενους τον Ιούνιο του 2013 μετά το «μαύρο» που έπεσε από τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Στο απεργιακό φύλλο της Αυγής έχει ενδιαφέρον η αναδρομή μέσα από συνεντεύξεις στους αγώνες των εργαζομένων σε Ελεύθερο Τύπο, Απογευματινή και Ημερησία, όταν αυτές οι εφημερίδες έβαζαν λουκέτο την ίδια περίπου περίοδο με τα παραπάνω παραδείγματα.

Το απεργιακό φύλλο της Αυγής, όπως και το απεργιακό πρόγραμμα του ρ/σ "Στο Κόκκινο" στέλνουν διπλό μήνυμα προβάλλοντας εικόνα εργατικού ελέγχου: να πώς κλιμακώνει μια απεργία, να ποια προοπτική θα έπρεπε να στηρίζει η Αριστερά πέρα από τα αδιέξοδα της κοινοβουλευτικής στρατηγικής.

• **Συναυλία στήριξης των απεργών σε Κόκκινο και Αυγή θα πραγματοποιηθεί στις 27/11 στο An Club στα Εξάρχεια.**

M.N.

Συμπαράσταση στον Ν. Ρωμανό

Θέλλα αντιδράσεων έχει προκαλέσει η νέα δίωξη και η προκλητική απόφαση για προφυλάκιση του Νίκου Ρωμανού.

Ο Νίκος Ρωμανός συνελήφθη και κρίθηκε προφυλακιστέος με μοναδικό στοιχείο σε βάρος του ένα αποτύπωμα που σύμφωνα με την Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία, βρέθηκε σε μια σακούλα μέσα στο ολοσχερώς καταστραμμένο από έκρηξη διαμέρισμα των Αμπελοκήπων. Ο ίδιος αρνείται οποιαδήποτε κατηγορία: «Με τους συγκατηγορούμενούς μου δεν έχω καμία σχέση, δεν ήταν ποτέ άνθρωποι με τους οποίους είχα συναναστραφεί έστω και κοινωνικά και δεν έχω συμμετάσχει σε καμία πράξη από αυτές που μου αποδίδονται. Η μοναδική μου εμπλοκή με την δικογραφία είναι ένα αποτύπωμά μου σε πλαστική σακούλα, ένα κινητό αντικείμενο το οποίο δεν συνδέεται με κανένα άλλο εύρημα της δικογραφίας» ξεκαθαρίζει.

«Η προσωρινή κράτηση του Νίκου Ρωμανού, που αποφασίστηκε την Παρασκευή 22 Νοέμβρη, δεν δικαιολογείται από κανένα στοιχείο που έχει δει το φως της δημοσιότητας» σημειώνει η **Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων Θεσσαλονίκης**. «Η ύπαρξη αποτυπώματος σε κινητό αντικείμενο δεν αποδεικνύει τίποτα απολύτως, αφού αυτό είναι δυνατό (και εύκολο) να μεταφερθεί. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι πολλές τέτοιες υποθέσεις που έφτασαν στο ακροατήριο κατέληξαν με τελεσίδικες αθωωτικές αποφάσεις. Οι κατηγορούμενοι όμως είχαν ήδη κρατηθεί επί μήνες ή και για χρόνια και η εκ των υστέρων χρηματική αποζημίωσή τους από το κράτος δεν αναπληρώνει τη στέρηση της ελευθερίας τους... Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι υποψίες για στοχοποίηση του κατηγορούμενου από τους διωκτικούς μηχανισμούς του κράτους είναι παραπάνω από εύλογες. Ο Νίκος Ρωμανός δεν είναι "τρομοκράτης", είναι ένας άνθρωπος που προσπαθεί να ζήσει έχοντας το βαρύ φορτίο της μνήμης της δολοφονίας του φίλου του από αστυνομική σφαίρα τον Δεκέμβρη του 2008. Η στοχοποίησή του από το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και την κυβέρνηση δεν θα περάσει».

Ο Νίκος Ρωμανός κολλητός φίλος του **Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου** κι αυτόπτης μάρτυρας της δολοφονίας του, το 2013 είχε συλληφθεί, βασανιστεί και φυλακιστεί για απόπειρα ληστείας τράπεζας στο Βελβεντό Κοζάνης. «Η ληστεία αυτή δεν έγινε ποτέ. Απόπειρα ληστείας έγινε. Μια πολύ κακά οργανωμένη ληστεία από άμυαλα παιδιά ενός μετεφηβικού ρομαντισμού που ήθελαν να υποδουθούν τον Ρομπέν των δασών» τονίζει ο άλλοτε καθηγητής του Ρωμανού και του Γρηγορόπουλου, **Γιώργος Θαλάσσης**. «Η τερά-

στια ποινή οφείλεται στην καταδίκη με τον αντιτρομοκρατικό νόμο για μια δήθεν τρομοκρατική πράξη... Το κράτος έχει συχνά την ανάγκη να ανακαλύπτει τρομοκράτες και να τους πατάει στο λαϊμό. Ο Ρωμανός είναι αναρχικός. Δεν ήταν και δεν είναι τρομοκράτης». Ο Νίκος Ρωμανός είχε ξεσηκώσει κύμα συμπαράστασης όταν πραγματοποίησε μια πολυήμερη απεργία πείνας για το δικαίωμά του να σπουδάσει. Αποφυλακίστηκε το 2019.

«Εγώ δεν φοβάμαι τον Νίκο Ρωμανό. Εγώ φοβάμαι τους τρομοκράτες. Αυτούς που δολοφόνησαν τους 57 στα Τέμπη. Αυτούς που πνίγουν πρόσφυγες» σημειώνει μεταξύ άλλων ο Γιώργος Θαλάσσης. «Όταν δεν τον είχα δει και δεν του είχα μιλήσει για μεγάλο διάστημα ανησυχούσα. "Ανησυχώ, Νίκο" του έλεγα.

"Μην ανησυχείτε", μου απαντούσε, "δεν κάνω τίποτε, ζω πολύ ήσυχα". "Δεν ανησυχώ, μήπως εσύ κάνεις κάτι. Ανησυχώ για τις σκευωρίες που μπορεί να σου στήσουν".

Στον Νίκο αναγνωρίστηκε ελαφρυντικό. Γιατί στη φυλακή τέλειωσε το σχολείο, έδωσε πανελλήνιες, πέρασε στη σχολή και με απεργία πείνας του αναγνωρίστηκε το δικαίωμα να φοιτά. Αποφυλακίστηκε με αναστολή της ποινής του. Αν έκανε κάτι θα έπρεπε να διακοπεί η αναστολή και να εκτίσει το υπόλοιπο. Κάποιοι το φυσούσαν και δεν κρύωνε που ξεγλίστρηση από τα χέρια τους. Ήταν στο τελευταίο έτος της αναστολής. Έπρεπε να βρεθεί ένα πρόσχημα πριν να είναι πολύ αργά. Είχε και η κυβέρνηση τα προβλήματά της. Έπρεπε ή να βρεθεί τάφος του Μεγαλέξαντρου ή να συσταθεί και να παταχθεί τρομοκρατική οργάνωση. Το δεύτερο ήταν πολύ πιο εύκολο».

Ο καθηγητής μαζί με τους γονείς του Νίκου Ρωμανού παραμονή της απολογίας του απήχθησαν έκκληση «να ισχυροποιηθεί στην κοινή γνώμη η πεποίθηση ότι είναι αθώος. Δεν πρέπει η ανακρίτρια να διατάξει την προφυλάκισή του, γιατί μπορεί να μείνει στη φυλακή για χρόνια έως ότου γίνει το δικαστήριο, που θα κρίνει. Ο Νίκος είναι ευάλωτος και πολύ ταλαιπωρημένος. Να μην πληρώσει για τις ατασθαλίες στα Τέμπη και τη διαγραφή Σαμαρά. Γιατί για αυτά πληρώνει τώρα. Αυτό είναι το σχέδιο του Χρυσοχοϊδη».

Πράγματι πλήθος φορείς, σωματεία, συλλογικότητες και σχεδόν το σύνολο των κομμάτων κι οργανώσεων της Αριστεράς έχουν δηλώσει τη συμπαράστασή τους στον Νίκο Ρωμανό, ζητώντας την αποφυλάκισή του. Μεγάλη συγκέντρωση συμπαράστασης έγινε την Παρασκευή στην Ευελπίδων, την ώρα της απολογίας του, ενώ η αστυνομία δεν δίστασε να επιτεθεί με χημικά και κρότου λάμψης με το που βγήκε η απόφαση της προφυλάκισής του.

S.M.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΛΟΣ

«Η εκδήλωσή μας έδωσε ώθηση»

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση που διοργάνωσε το ΣΕΚ στον Βόλο την Κυριακή 24 Νοέμβρη, με θέμα «Το μέλλον της Αριστεράς». Συμμετείχαν τα μέλη του ΣΕΚ από τις σχολές και τους εργατικούς χώρους, και ανένταχτοι σύντροφοι/σες από τα πανεπιστήμια, νέοι εργαζόμενοι, αγωνιστές των τοπικών κινήματων, από το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Την συζήτηση άνοιξαν οι Λεάνδρος Μπόλαρης και Παντελής Παναγιωτακόπουλος βάζοντας την εικόνα τόσο συνολικά της πολυκρίσης του συστήματος, που μαζί με την καταστροφή φέρνει και την εξέγερση, όσο και συγκεκριμένα της πολιτικής κρίσης στην Ελλάδα. Με τα επιχειρήματά τους εξήγησαν ότι αυτή η πολιτική κρίση δεν είναι αποτέλεσμα μόνο των «αντικειμενικών» παραγόντων αλλά και της δράσης και των πολιτικών προχωρημάτων του εργατικού κινήματος και έμειναν και οι δύο στο ρόλο της επαναστατικής Αριστεράς που πρέπει να δυναμώσει για να κάνει αυτό το εργατικό κίνημα νικηφόρο.

Στη συνέχεια ακολούθησαν πολλές ερωτήσεις και τοποθετήσεις. Ένας σύντροφος έθεσε το ζήτημα κατά πόσο η Αριστερά συζητάει πραγματικά για τη στρατηγική της με νέους όρους ή μένει σε πα-

24/11, Βόλος. Φωτό: ΣΕΚ Βόλου

λιές αναλύσεις. Τι γίνεται με τον κόσμο της αποχής (από τις εκλογές) και προς τα που κινείται; Μήπως η λύση είναι να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Νέου Λαϊκού Μετώπου στη Γαλλία; Σε αυτό το ζήτημα έγινε έντονη συζήτηση που ανέδειξε τα όρια και τις αποτυχίες αυτής της στρατηγικής του κοινοβουλευτικού δρόμου και στο παρελθόν και τώρα. Ο πόλεμος στην Ουκρανία, με την κλιμάκωσή του την περασμένη βδομάδα, και ο χαρακτήρας του ήταν ένα άλλο ζήτημα που άνοιξε. Μια σειρά από τοποθετήσεις έβαλαν εικόνες και παραδείγματα από τις μάχες που έχει δώσει το κίνημα στο Βόλο, από τις φοιτητικές καταλήψεις και την πάλη ενάντια στην πλατφόρμα του LNG και την περιβαλλοντική καταστροφή μέχρι τη Γενική Απεργία της περασμένης Τετάρτης.

Η εκδήλωσή μας έδωσε ώθηση για να συνεχίσουμε και να δυναμώσουμε το ΣΕΚ, να μπορούμε μπροστά σε αγώνες άμεσα, όπως τη συγκέντρωση για τη μέρα ενάντια στη βία κατά των γυναικών, την απεργία για τον προϋπολογισμό και την πάλη για να καταδικαστούν οι υπεύθυνοι για το έγκλημα της Πύλου.

Τάσος Τσιούνης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Πέμπτη 28 Νοέμβρη, 6μμ, Εργατικό Κέντρο Ομιητές: Κώστας Βηλασόπουλος, Γιάννης Σηφιακάκης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Παρασκευή 29 Νοέμβρη, 6μμ, Εργατικό Κέντρο Ομιητές/ριες: Πέτρος Κωνσταντίνου, Έλλη Πανταζοπούλου

ΞΑΝΘΗ

Σάββατο 30 Νοέμβρη, 6.30μμ, Καφέ Φιλοστρον Ομιητές/ριες: Πέτρος Κωνσταντίνου, Έλλη Πανταζοπούλου

ΧΑΝΙΑ

Σάββατο 30 Νοέμβρη, 6μμ, Εργατικό Κέντρο Ομιητές: Κώστας Βηλασόπουλος, Γιάννης Σηφιακάκης

ΠΑΤΡΑ

Κυριακή 1 Δεκέμβρη, 6μμ, Αίθουσα ΕΒΕ Ομιητές: Χρίστος Αργύρης, Κώστας Πίπτας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Κυριακή 1 Δεκέμβρη, 6μμ, Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας, Στοά Σαρκά Ομιητριες: Νίκη Αργυρή, Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μάχες ταξικές, αντιρατσιστικές, αντιφασιστικές

Το Σάββατο 23/11 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης έγιναν οι συζητήσεις που οργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα για «Το Μέλλον της Αριστεράς».

Την πρώτη συζήτηση με τίτλο «Κυβέρνηση καταστροφής παλεύουμε για την ανατροπή» άνοιξε ο Γιάννης Κούτρας γιατρός, μέλος του Δ.Σ. του σωματείου εργαζομένων Ιπποκράτειου και της ΕΝΙΘ. Έδωσε την εικόνα του τί σημαίνει κυβέρνηση καταστροφής, αναφερόμενος στα Τέμπη, την Πύλο, την ακρίβεια, τον πόλεμο αλλά και την Υγεία μιλώντας για την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομείων για τον παιδικό καρκίνο, τις ελλείψεις και τα απογευματινά ιατρεία.

«Η εικόνα που θέλουν να προβάλλουν είναι ότι η κυβέρνηση είναι δυνατή κι αυτοδύναμη αλλά ουσιαστικά βρίσκεται σε μεγάλη κρίση» σημείωσε. «Η κρίση αυτή φαίνεται όχι μόνο από το τι συμβαίνει σε παγκόσμιο επίπεδο και τον πόλεμο, αλλά και μέσα από τις αντιστάσεις της εργατικής τάξης όπως η πανεργατική απεργία στις 20 Νοέμβρη. Λίγες μέρες πριν ξεσηκώθηκαν οι πυροσβέστες. Η κυβέρνηση που είχε κάνει το Μάτι σημαία της, τώρα έρχεται να επιτεθεί στους εποχικούς πυροσβέστες». Συνέχισε με παραδείγματα αντίστασης –τους εργαζόμενους στην Αυγή και Στο Κόκκινο που απεργούν και βγάζουν απεργιακό πρόγραμμα και φύλλο επαναφέροντας τον εργατικό έλεγχο, τις αντιστάσεις στα νοσοκομεία όλο το προηγούμενο διάστημα σε όλη τη χώρα με τον Γεωργιάδη να τρώει γιουχαίσιμα όπου πηγαίνει, την τεράστια συμμετοχή στην πορεία του Πολυτεχνείου και τις διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη, τη συναυλία για τα Τέμπη, το αντιρατσιστικό κίνημα και τους ντελιβεράδες που διεκδικούν δικαιοσύνη για τον Μοχάμεντ Καμράν, τις μάχες ενάντια στο σεξισμό που βγαίνουν με κάθε γυναικοντία κλπ. Έκλεισε τονίζοντας ότι η αντίσταση πρέπει να συνεχίσει μαζί και συντονισμένα με νέα πανεργατική απεργία στις 12 Δεκέμβρη.

Ο Λευτέρης Κιοσόγλου, γραμματέας του σωματείου στη ΣΙΔΕΝΟΡ μίλησε για την εμπειρία του στον ιδιωτικό τομέα, και τις

μάχες που δίνει μέσα από το σωματείο. Μάχες ταξικές, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές –καθώς πολλοί εργαζόμενοι είναι μετανάστες– και μάχες ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και τη νέα εργατική νομοθεσία, προβάλλοντας κάθε μικρή νίκη του σωματείου ως παράδειγμα έμπνευσης για τους εργαζόμενους. Τόνισε ότι χρειάζεται κάλεσμα και συμπόρευση στους εργατικούς αγώνες με όλη την αριστερά για να μην υπάρχει μια διαιρεμένη εργατική τάξη. Το σωματείο της ΣΙΔΕΝΟΡ είναι σε κινητοποιήσεις για υπογραφή ΣΣΕ με συμμετοχή νέων εργαζομένων. Το 2019 είχαν καταφέρει να κερδίσουν τα αιτήματά τους με τους αγώνες τους, σήμερα οι πιέσεις έχουν οδηγήσει στην αλλαγή της διοίκησης, ενώ καταγγελία για 25 απολύσεις δικαιώθηκε από την επιθεώρηση εργασίας και ανάγκασε την εργοδοσία να κάτσει στο τραπέζι για διαπραγμάτευση ΣΣΕ.

Αδιέξοδα

Ο Τάσος Αναστασιάδης από το Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης ξεκίνησε με την κρίση του πολιτικού συστήματος, τη διαγραφή Σαμάρτα και τους λόγους που οδήγησαν εκεί. «Το ΣΕΚ έλεγε 4 χρόνια πριν ότι το 41% είναι επίπλαστο και ότι ο Μητσοτάκης θα φτάσει σε αδιέξοδα. Είναι κυβέρνηση με ημερομηνία λήξης» σημείωσε. «Η πολιτική κρίση από τα μνημόνια του 2010 δεν μπορεί να ξεπεραστεί και δεν είναι θέμα προσώπων. Η κρίση αυτή είναι παγκόσμια. Δείτε τις Αμερικανικές εκλογές και την εκλογή Τραμπ ή την κατάρρευση της κυβέρνησης στη Γερμανία. Δεν ζούμε σε ήρεμες εποχές και η διαχείριση της κρίσης του καπιταλισμού δεν είναι εύκολη. Σημαίνει κλιμάκωση του πολέμου στην Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή, κλιματική αλλαγή και καταστροφές, άνοδο της Ακροδεξιάς εξαιτίας των όσων εφαρμόζουν οι κυβερνήσεις της λιτότητας, του αποκλεισμού, των κλειστών συνόρων».

Για να αλλάξουμε τα πράγματα πρέπει να ανατρέψουμε αυτή την κυβέρνηση, πράγμα που δεν το λέει ανοιχτά η αντιπολίτευση υιοθετώντας τη λογική του ώριμου φρούτου. Πράγμα που

λειτουργεί αρνητικά προς την εργατική τάξη καθώς κάθε μέρα που περνάει φέρνει μια χειρότερη κατάσταση για την κοινωνία. Χρειαζόμαστε μια αριστερά που βάζει προμετωπίδα να πέσει αυτή η κυβέρνηση. Η μάχη δεν τελείωσε 20 Νοέμβρη, ο προϋπολογισμός που έρχεται επισφραγίζει όλα τα παραπάνω και γι αυτό δίνουμε τη μάχη να βγει η πανεργατική απεργία».

Στη συζήτηση «Για το μέλλον της αριστεράς - για τη σοσιαλιστική προοπτική» που ακολούθησε, ο Ευκλείδης Μακρόγλου, μέλος του ΔΣ Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης ξεκίνησε αναφερόμενος στην κρίση της αντιπολίτευσης. «Η κρίση στο ΣΥΡΙΖΑ, στο ΠΑΣΟΚ ακόμα και στο ΚΚΕ είναι η κρίση του ρεφορμισμού για αυτό μιλάνε διεθνώς για κοινωνική αντιπολίτευση» υπογράμμισε.

Ο Γιάχια Ασκέρ, μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας Θεσσαλονίκης ανέφερε τον κίνδυνο να απλωθεί ο πόλεμος ακόμα και στην Ευρώπη. Τόνισε τη σημασία να είμαστε ενωμένοι ενάντια στις κυβερνήσεις που δολοφονούν μεταφέροντας την εικόνα από την σφαγή στην Παλαιστίνη.

Η Τζένη Δεμερτζίδου, μεταπτυχιακή φοιτήτρια, μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές αναφέρθηκε στους αγώνες του κόσμου από το φοιτητικό κίνημα ως τους διανομείς και τους εκπαιδευτικούς. «Ανοίγει το ερώτημα με ποια αριστερά θα ρίξουμε την κυβέρνηση. Χρειαζόμαστε την Αριστερά που βάζει μπροστά το ενιαίο μέτωπο και τον εργατικό έλεγχο».

«Η αντικαπιταλιστική ανατροπή δεν είναι η δεύτερα παρουσία. Είναι συγκεκριμένη απάντηση στις πιέσεις και τους εκβιασμούς της άρχουσας τάξης», τόνισε η Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, μέλος του ΔΣ της ΟΕΝΓΕ, κι αναφέρθηκε στις απεργιακές μάχες στα νοσοκομεία που βγάζουν δείγματα εργατικού ελέγχου. «Η ανατροφοδότηση των αγώνων πολιτικών και οικονομικών είναι κρίσιμο για το άπλωμά τους. Για αυτό χρειάζεται κόμμα της εργατικής πρωτοπορίας με στόχο το άπλωμα των δυνάμεών μας σε περισσότερους χώρους δουλειάς» επεσήμανε.

Δήμητρα Κομνιανού

«Η Απελευθέρωση των Γυναικών είναι αγώνας όλων των εργατών»

Συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος και διαδήλωση στο Σύνταγμα έγινε τη Δευτέρα 25 Νοέμβρη, Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών.

Πλήθος κόσμου ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα συνδικάτων όπως η ΑΔΕΔΥ, καθώς και γυναικείων οργανώσεων και συλλογικοτήτων, όπως η Πρωτοβουλία κατά των Γυναικοκτονιών, η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη κ.α. Πολλές/οί κρατούσαν αυτοχέδια πλακάτ που κατήγγειλαν τις 13 γυναικοκτονίες μέσα στο 2024 κι ενώ την ίδια ακριβώς ώρα έρχονταν τα νέα για μία ακόμα γυναίκα που είχε γλυτώσει μαζί με το παιδί της στην Ηλιούπολη. Διαδηλώσεις έγιναν ακόμα στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις.

Η κινητοποίηση ξεκίνησε με συναυλία στην οποία συμμετείχαν δεκάδες καλλιτέχνιδες και καλλιτέχνες, ανάμεσά τους οι Αγγελική Τουμπανάκη, Ίντρα Κέιν, Ασπασία Θεοφίλου, Γεωργία Νταγάκη, Λεωνίδα Μαριδάκης, Μάνος Τρυπιάς, Sadahziinia κ.α. Όλες/οι έστειλαν δυνατό μήνυμα ενάντια στις γυναικοκτονίες, τη σεξιστική βία και διακρίσεις.

«Διαδηλώνουμε για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και για να έχουμε τα δικαιώματα που μας αξίζουν, ενάντια σε όσους μας στήνουν στα τρία μέτρα. Είναι ωραία η διαδήλωση και η συναυλία σήμερα. Χρειάζεται να κινητοποιηθούμε ακόμα πιο πολλές και πολλοί», μας είπε η **Θάλεια**, ιδιωτική υπάλληλος. «Διαδηλώνουμε για κάθε γυναίκα και άτομο που βρίσκεται σε φτώχεια, που είναι αδικημένο από αυτό το σύστημα, που βιώνει τις συνέπειες από τον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό, ειδικά τώρα με την Παλαιστίνη και το Λίβανο», μας είπε ο **Σεραφείμ** από το ΠΑΔΑ.

«Με τις γυναίκες στην πρώτη τη γραμμή, παλεύουμε ενωμένοι για την ανατροπή», «Σεξισμός - Ρατσισμός - Πολεμοκαπηλεία, Κάτω η Νέα Δημοκρατία», «Φίλοι Μητσοτάκη είναι οι βιαστές, Μίχοι, Εκκλησία και Καπιταλιστές», ήταν κάποια από τα συνθήματα στα μπλοκ της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη και του ΣΕΚ, κρατώντας παλαιστινιακές σημαίες και καλώντας σε απεργιακή κλιμάκωση ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα του σεξισμού, της φτώχειας και του πολέμου.

«Είμαστε εδώ ενάντια στη βία κατά των γυναικών, γιατί βλέπουμε το

25/11, Αθήνα. Φωτό: Μάνος Νικοΐου

κράτος να συγκαλύπτει γυναικοκτόνους και βιαστές. Είναι τραγικό να μην αναγνωρίζεται νομικά ο όρος γυναικοκτονία. Αυτά τα εγκλήματα είναι εγκλήματα μίσους λόγω φύλου, επειδή ήταν γυναίκες, και είναι ασυγχώρητα. Και εννοείται πως περιλαμβάνουμε και τις τρανς γυναίκες. Χρειάζονται μέτρα, σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στα σχολεία, υποστηρικτικές δομές για τα θύματα. Τα θύματα ποτέ δεν φτάνει, όσοι λένε "τί φόραγε, γιατί δεν έφευγε νωρίτερα, τώρα το θυμήθηκε", είναι προκλητικοί», μας είπε ο **Γιώργος**, φοιτητής στο ΠΑΔΑ.

Όλοι μαζί

«Διαδηλώνουμε για τις γυναίκες που φοβούνται και που το σύστημα δεν βοηθά καθόλου. Αντίθετα τους στερεί δικαιώματα για να μην μιλάνε», συμπληρώνει ο **Παύλος**, από το ΕΚΠΑ. «Πρέπει να συνδέσουμε αυτή τη μάχη με τη μάχη ενάντια στην καταπίεση των ΛΟΑΤΚΙ+. Είμαστε άνθρωποι και όχι τέρατα. Τα τρανς άτομα θα έπρεπε να κάνουν τη μετάβαση ελεύθερα και δωρεάν, όπως και οι εκτρώσεις πρέπει να είναι δικαίωμα και δωρεάν. Όσο περισσότεροι γινόμαστε, τόσο πιο πολύ αναγνωρίζομαστε ως μια γροθιά, ότι είμαστε όλοι μαζί και παλεύουμε. Γιατί ή κανείς ή μαζί».

«Είμαστε εδώ για να ευαισθητοποιήσουμε για πράγματα που θα έπρεπε να είναι αυτονόητα, αλλά

25/11, Αθήνα. Φωτό: Μάριος Λώλος

25/11, Θεσσαλονίκη

δεν είναι», μας είπε η **Ελπίδα**, που εργάζεται στην τουριστική βιομηχανία. «Είναι πυγμή να βγαίνουμε και

να μιλάμε, να διεκδικούμε να είμαστε ελεύθερες, να μην πληρωνόμαστε λιγότερο επειδή είμαστε γυναί-

κες, να ζούμε μια ζωή με αξιοπρέπεια, να μην φοβόμαστε να γυρνάμε σπίτι. Η φωνή μας είναι το πιο αποτελεσματικό όπλο, ενάντια στην εξουσία που βλέπει την ανεξαρτησία των γυναικών ως απειλή και θέλει τις γυναίκες στο σπίτι κι όχι να ζουν τη ζωή τους. Δεν χρωστάμε τίποτα σε κανέναν. Γυναίκα δεν γεννιέσαι μόνο, γίνεσαι. Οι κινητοποιήσεις μας ακούγονται, οι διαδηλώσεις είναι ακρογωνιαίος λίθος ότι είμαστε εδώ, παρούσες, θα διεκδικήσουμε μέχρι το τέλος. Και επειδή το βλέπουν, γι' αυτό μαζεύονται και οι μπάτσοι. Υπάρχει ελπίδα, θα αλλάξουμε τα πράγματα, εμείς».

Απεργίες

«Διαδηλώνουμε ενάντια στη σεξιστική βία με 13 γυναικοκτονίες στην Ελλάδα φέτος και την κυβέρνηση να μην κάνει τίποτα», μας είπε η **Αλεξάνδρα**, από το ΣΕΚ Εξαρχείων. «Εμείς, η εργατική τάξη και η νεολαία πρέπει να οργανώσουμε την αντίσταση στην καταπίεση και όλες τις επιθέσεις. Είναι μάχη σε παγκόσμιο επίπεδο. Βλέπουμε την άνοδο του Τραμπ ξανά, με τον Μπάιντεν να του έχει ανοίξει το δρόμο. Γι' αυτό και η λύση δεν εκλογική. Οι κυβερνήσεις κάνουν πολιτική για την άρχουσα τάξη. Πρέπει να συνεχίσουμε στο δρόμο, να οργανώσουμε απεργίες».

Προκλητικά η αστυνομία προσπάθησε να εμποδίσει τη διαδήλωση να μπει στο Σύνταγμα. Αυτή την αντιμετώπιση είχε από την κυβέρνηση του «Πατρίς Θρησκαία Οικογένεια» ο κόσμος που παλεύει ενάντια στις γυναικοκτονίες και όλες τις σεξιστικές επιθέσεις.

Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ και της Γραμματείας Ισότητας της ΑΔΕΔΥ, είπε στο τέλος της διαδήλωσης: «Κλιμακώνουμε τον αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ. Οι επόμενες μέρες είναι κρίσιμες για αποφάσεις από τα σωματεία και τις σχολές μας για νέα πανεργατική απάντηση, με την ορμή που έχουμε από τη γενική απεργία στις 20 Νοέμβρη. Είναι καθοριστικής σημασίας να προκηρυχθεί νέα πανεργατική απεργία στις 12 Δεκέμβρη ενόψει του προϋπολογισμού. Το εργατικό κίνημα μπορεί να βάλει αυτή την κυβέρνηση, που ευθύνεται για την κλιμάκωση της βίας απέναντι στις γυναίκες και είναι δολοφονική, στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Η απελευθέρωση των γυναικών είναι αγώνας όλων των εργατών».

Λένα Βερδέ

Η παράσταση των 4FRONTAL «Σπυριδούλες» ξεχωρίζει στη φετινή θεατρική σεζόν. Η Νεφέλη Μαϊστράλη, συγγραφέας του έργου και οι Θανάσης Ζερίτης και Χάρης Κρεμμύδας, σκηνοθέτες της παράστασης, μιλούν στην Εργατική Αλληλεγγυή και τη Λένα Βερδέ. Ολόκληρη η συνέντευξη στο σάιτ της Εργατικής Αλληλεγγυής.

Πώς προέκυψε η ιδέα για την παράσταση;

Νεφέλη: Την πρώτη σκέψη για την ιστορία της Σπυριδούλας την είχε ο Χάρης. Εκκρεμούσαν τότε οι προτάσεις για το Φεστιβάλ Αθηνών 2023, στο οποίο εμείς πάντα καταθέτουμε πρόταση. Συζητώντας τι να κάνουμε, αρχίζω να δουλεύω την ιδέα, να τη ψάχνω. Ήξερα την ιστορία, όχι όλες τις πληροφορίες. Κι έτσι, μετά από ζύμωση ιδεών των τριών μας, καταλήξαμε να γραφτεί ένα καινούργιο πρωτότυπο έργο, το οποίο να ξεκινά από αυτή την ιστορία αλλά να φτάνει στο σήμερα.

Χάρης: Το έναυσμα ήρθε από μια άλλη παράσταση που κάναμε τότε, μια επιθεώρηση. Μέσα στην έρευνα που έκανα, έπεσα πάνω στις ψυχοκόρες, γενικά στις οικιακές εργάτριες, και στην ιστορία της Σπυριδούλας. Που και προσωπικά και όλους μας, μας συγκλόνισε. Ακόμα έχω την αίσθηση του εμετού που μου ερχόταν διαβάζοντας τη συνέντευξη με τις περιγραφές της. Το αντίστυτο όμως ήταν το γεγονός ότι ένα παιδί που πήγε να δουλέψει πολύ μακριά από το σπίτι του και βασανίστηκε με τόσο βάνουσο τρόπο, κατάφερε να μιλήσει. Κι όχι μόνο μίλησε, αλλά εμπνεύστηκαν πολλοί τότε, ήταν άνθρωποι έξω από το Τζάνειο, είχε γίνει μεγάλος χαμός.

Νεφέλη: Επίσης είχε μόλις βγει στο φως και η ιστορία του Κολωνού, αυτή η χυδαιότητα, και στο μυαλό μου συνδέθηκαν. Γιατί ο κίνδυνος πάντα σε αυτά τα έργα είναι να κάνεις κάτι μελό, δρακρύβρεχτο, που θα πει ο άλλος απλά “πώπω τι φριχτό, ευτυχώς που δεν γίνονται αυτά σήμερα”. Και γι’ αυτό τραβήξαμε τη γραμμή ότι η Σπυριδούλα μίλησε, ήταν η θέση μας απέναντι σε αυτό που τότε έσκασε με τη λίστα με τις προσωπικότητες που βιάσαν το 12χρονο κορίτσι για καθαρά ταξικούς λόγους, ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται και μάλιστα στην ίδια ηλικία.

Θανάσης: Η πραγματική ιστορία των Σπυριδούλων έρχεται σε αντίθεση με ό,τι μας άφησε το ελληνικό σινεμά, της ψυχοκόρης, της πεταχτούλας, που λίγο το θέλει, που σίγουρα κλέβει. Στο συλλογικό ασυνείδητο η έννοια ψυχοκόρη πέρασε ως κάτι

“Οποιαδήποτε μορφή κακοποίησης αφορά σε κάποια ταξική ανισότητα”

Φωτό: Ελίνα Πουρανλή

ανάλαφρο και γλυκούλι. Ενώ οι ιστορίες είναι πολύ διαφορετικές.

Τί σας παρακίνησε;

Θανάσης: Σίγουρα το μετοο, που συνδέεται άμεσα με την ιστορία της Σπυριδούλας. Εκεί τελειώνει και η παράσταση, αυτό είναι το συμβάν, το μήνυμα, ότι μίλησε. Όχι ότι σιδηρώθηκε ή κακοποιήθηκε. Όλες κακοποιήθηκαν, αλλά αυτή μίλησε. Προφανώς επίσης το κορίτσι στον Κολωνό όπως είπε η Νεφέλη. Για μένα υπάρχουν σημεία στην παράσταση στα οποία αντιλαμβάνομαι ότι δεν μιλάμε πια για τη Σπυριδούλα, αλλά για τον Κολωνό. Και νομίζω ότι το αντιλαμβάνεται κι ο κόσμος.

Χάρης: Γενικά γυναικοκτονίες, παιδοβιασμοί, τράφικινγκ, και καμία προστασία ουσιαστική στην οικιακή εργασία. Θα πει και η Νεφέλη για τις συνεντεύξεις, αλλά ήρθαμε σε επαφή με πολλές ιστορίες γυναικών που δεν κοιμούνται, που υπάρχει σωματική κακοποίηση, πράγματα που δεν γνωρίζει πολύς κόσμος. Ενώ είναι πολλές γυναίκες που δουλεύουν μέσα στα σπίτια και είναι αόρατες.

Νεφέλη: Έτσι προέκυψε και το «Πάτερ ημών» (σ.σ. η “προσευχή” των Σπυριδούλων στην παράσταση). Με κάλεσε μία γυναίκα από τις Φιλιππίνες που είναι πολλά χρόνια στην Ελλάδα στην εκκλησία τους στους Αμπελόκηπους. Μου διηγήθηκε πώς ξεκίνησε σε επαύλειες σε ένα μέρος κοντά στις Φιλιππίνες, μετά στην Κύπρο πολλά χρόνια και στη συνέχεια εδώ με τα παιδιά της, ο άντρας της δουλεύει σε σπίτι στην Εκάλη. Ήταν τρομερή εμπειρία. Από τη μια αυτές οι εικόνες, από την άλλη ένας χώρος με πάστορα που τρα-

γουδούν, χορεύουν, με απόλυτη πίστη που είναι λογικό γιατί ο Θεός τις κρατά, τις ενώνει, τους δίνει ελπίδα. Αλλά ταυτόχρονα τις καπακώνει, να είσαι καλός, να μην μιλάς, ενώ είναι πολλές και έχουν πολλή δύναμη. Και γύρισα και είπα τι «γκαντ μπλες γιου» και έτσι προέκυψε αυτό το μαρξιστικό «Πάτερ ημών».

Η παράσταση έχει πράγματι μια πολύ ξεκάθαρη ταξική θέση. Γιατί αυτή η προσέγγιση του ζητήματος;

Νεφέλη: Δραματουργικά καταρχάς να πω ότι μπαίνοντας στη διαδικασία της γραφής, εγώ απλοποιώ πράγματα. Για να μπορέσω να δω τι με ενδιαφέρει, και επειδή παίρνεις πολλές πληροφορίες και μπορείς να χλωθείς, προσπάθησα να απογυμνώσω λίγο τα πάντα και να δω που υπάρχει εκεί μια αλήθεια που εμένα με ενδιαφέρει. Και το προφανές που αντιμετώπισα ήταν ότι οποιαδήποτε μορφή κακοποίησης, που εμείς στη σκηνή προσπαθούμε να της δώσουμε υπόσταση, αφορά σε κάποια ταξική ανισότητα.

Δηλαδή τι κοινό έχουν όλες αυτές οι γυναίκες; Η 12χρονη στον Κολωνό με τη 12χρονη Σπυριδούλα με τη Σάλι από το Κολωνάκι; Το κοινό τους είναι ότι είναι φτωχές. Το λέω τόσο απλά γιατί αυτή είναι η αλήθεια. Οπότε αυτό προσπάθησα να τονίσω στο κείμενο, ότι μιλάμε για ανθρώπους που τους συνέβη ό,τι τους συνέβη διότι δεν γεννήθηκαν με τα ίδια που γεννήθηκαν οι άλλοι. Και γι αυτό έγιναν εύκολα θύματα εκμετάλλευσης. Γι’ αυτό μιλάει η παράσταση. Οι οικιακές εργάτριες και η Σπυριδούλα είναι μια εξειδίκευση πάνω στο θέμα, μια αφορμή.

Θανάσης: Πράγματι η ιστορία της Σπυριδούλας είναι το παράδειγμα για να μιλήσεις για την ταξική ανισότητα. Αυτό πραγματεύεται η παράσταση. Νομίζω ότι η Νεφέλη και εμείς και όλοι οι συντελεστές της παράστασης, αυτό είχαμε στο μυαλό μας. Γιατί ναι μεν πολλές φορές λέμε ότι όλα είναι ταξικά, αλλά είναι όντως ταξικά. Ειδικά όταν μιλάμε για αυτή την ιστορία, είναι μόνο ταξικό. Αν δεν υπήρχαν αυτές οι ταξικές ανισότητες, μάλλον δεν θα συνέβαινε.

Εκτός από τις καλές κριτικές, ποιες είναι οι αντιδράσεις του κοινού;

Νεφέλη: Καλά, για τις κριτικές δεν ισχύει, τα συστημικά μέσα μας έχουν θάψει. Μπορώ να σου δείξω κάποιες από τις πρώτες που έγιναν. Πολύ διδακτικοί, πολύ πολιτικοί, έλεγαν. Εμένα έτσι κι αλλιώς με έχουν κατηγορήσει για στρατευμένη τέχνη.

Χάρης: Βασικά θεωρήθηκε η παράσταση καταγγελτική. Το θέμα όμως είναι ούτως ή άλλως η καταγγελία. Αυτά τα πράγματα δεν γίνεται να μην τα καταγγείλεις. Δηλαδή κάποιος παθαίνει κάτι τέτοιο και το λέει. Ο τρόπος που επιλέξαμε και οι τρεις ήταν να καταγγελθεί αυτό το πράγμα. Κρίθηκε έτσι ως αρνητικό η αρχική μας πρόθεση. Αλλά εγώ προσωπικά χάρηκα, γιατί τελικά αναγνωρίστηκε η πρόθεση. Ήταν καθαρή.

Θανάσης: Είπαν ότι “μας κουνάνε το δάχτυλο, μας τη λένε” κλπ. Αυτό που βλέπω όμως τώρα στο Καρέζι - και πιο πριν στο Φεστιβάλ Αθηνών - είναι ότι οι άνθρωποι είναι ενδυναμωμένοι από την παράσταση, είναι

θυμωμένοι, το οποίο είναι πολύ ωραίος στόχος.

Με δεδομένο ότι έχουν προηγηθεί τα «Μπλε Καστόρινα Παπούτσια» αλλά και ότι κάποιες από τις άλλες τρέχουσες δουλειές σας έχουν αντίστοιχη θεματική, θα λέγατε ότι έχετε μια μεγαλύτερη ευαισθησία σε ό,τι έχει να κάνει με σεξισμό, ομοφοβία, τρανσοφοβία;

Χάρης: Ξεκάθαρα, βγάζει μάτι νομίζω. Μας αγγίζει αυτό το ζήτημα. Το θέμα της αδικίας συνολικότερα, είναι πολύ σημαντικό. Έχουμε κάτι κοινό σε αυτό. Είναι κάτι που μας έρχεται από το στομάχι. Βλέπεις κάποιον να αδικείται και σου ανακατεύονται τα έντερα και αυτό μας ενώνει. Εκεί συναντιόμαστε.

Θανάσης: Έλεγε πρόσφατα ένας φίλος μας και φίλος της ομάδας “έχετε βαλθεί να δικαιώσετε τους αδικημένους όλου του κόσμου;”. Λέω ναι, διότι αν δεν ασχοληθούμε με όσους αδικούνται, με ποιον να ασχοληθούμε; Εμείς που έχουμε λόγο, πρέπει να αρθρώσουμε λόγο για όσους δεν μπορούν. Μακάρι να γίνονταν 40 παραστάσεις για το έμφυλο.

Πώς μπορούν τελικά να δικαιωθούν οι Σπυριδούλες και οι Σπυριδούλοι αυτού του κόσμου;

Θανάσης: Πιστεύω ότι στο δρόμο είναι η λύση. Μπορεί να περνάει μέσα από το θέατρο, αλλά να καταλήγει πάλι στο δρόμο για να ξανάρθει στο θέατρο και να ξαναπάει στην κοινωνία.

Χάρης: Συμφωνώ, απλά για μένα αυτό το «βγάλτε φωνή φωνάξτε, να δικαστούν οι ένοχοι και τα νερά ταραξέτε» πρέπει να σπάει τα τύμπανα των κατάλληλων ανθρώπων. Να μην εκτονώνεται μια ένταση σε έναν ανοιχτό χώρο και να τελειώνει. Αλλά η εκτόνωση να γίνεται στα δικαστήρια, στα γραφεία, να πετυχαίνουμε νίκες, γραπτά, κατοχυρωμένα, με τη βούλα.

Νεφέλη: Εγώ έχω στο μυαλό μου και τη συλλογικότητα. Εξού και ο Χορός της παράστασης, έχει να κάνει με τη συσπείρωση. Γιατί η τάση σήμερα είναι να μας οδηγεί στη μοναξιά, στο προσπάθησε μόνος σου να τα καταφέρεις, να βρεις τη φάση σου, τα λεφτά σου. Οπότε όσο πιο πολύ δουλεύουμε υπέρ του μαζί, της ομάδας, μπορούμε να πετύχουμε πράγματα. Είναι πεποίθησή μου αυτό, αν και δεν είναι εύκολο στο σύστημα που ζούμε. Μας φοβούνται μόνο όταν είμαστε πολλοί.

Τα βιβλία είναι όπλα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 11.300 έφτασε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης, με τις 3.600 που συγκεντρώθηκαν αυτή την εβδομάδα. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ενίσχυσαν οι ίδιοι, αλλά και που με τα κουπόνια στο χέρι απευθύνθηκαν στους χώρους τους και στις γειτονιές τους.

250 ευρώ Φωτεινή Τ., από 200: Αναστασία Χ., Τάκης Ζ. Ελίνα Κ. 150, από 100: Αλίκη Λ., Αποστόλης Α., Σπύρος Γ., Γιάννης Κ., Βασίλης Τ., Κώστας Β., από 50: Χρύσα Κ., Μύρωνας Μ., Βασίλης Μ., Νίκος Π., Βασίλης Κ., Μιχάλης Θ., Μιχάλης Γ., Ηρακλής Λ. 40 ευρώ Μάνος Κ., από 30: Γιώργος Φ., Αλέξανδρος Π., από 20: Θεοδωρή Λ., Φίλιππος Κ

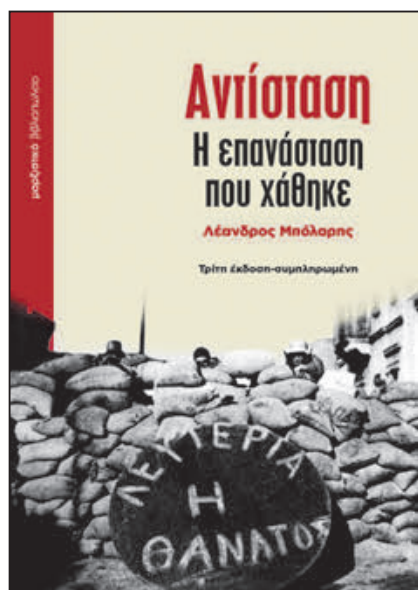
Ευχαριστούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που συγκέντρωσαν από τις γειτονιές τους: Περιστέρι 150, Κουκάκι 150, Θησείο 50, Χαμοστέρνα 20, Καλλιθέα 18, Πειραιάς 25.

Ευχαριστούμε τον Θεοδωρή Γ., που ενίσχυσε την Εργατική Αλληλεγγύη στην μνήμη της αδελφής του Μάγδας Γ.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες, τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που έκοψαν την συμμετοχή τους και ενίσχυσαν το επιτυχημένο μονοήμερο του ΣΕΚ στην Θεσσαλονίκη, "Το μέλλον της Αριστεράς".

Τέλος ευχαριστούμε για την εγγραφή ή την ανανέωσή τους, τους συνδρομητές της εφημερίδας και του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Μανώλης Γ., Κατερίνα Δ., Γιάννης Δ., Κώστας Λ., Μαρία Σ., Ειρήνη Λ., Νίκος Π., Σωτήρης Κ.

Μετά την πανεργατική απεργία σεισμό, οργανώνουμε την μάχη για να μην περάσει ο προϋπολογισμός της φτώχειας και του πολέμου με νέα πανεργατική απεργία στις 12 Δεκεμβρη. Προμηθευτείτε το νέο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης και διακινήστε το στους χώρους δουλειάς σας.

FREE PALESTINE! ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΩΣ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ φοράμε τις μπλούζες μας περήφανα και αποφασιστικά!

Παραγγείλτε τις από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο (τηλ. 2105247584).

Τιμή 15 ευρώ (όλα τα μεγέθη, χρώματα κυπαρισί και μαύρο).

Θα τα βρείτε στο **μαρξιστικό βιβλιοπωλείο**

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584